

น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน
Water, Air And Anaerobic Conditions

นางสาว จูตินันท์ เอ็งพัทศรี

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

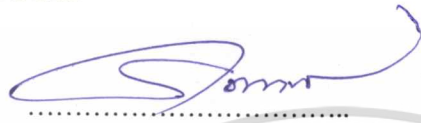
ปีการศึกษา 2561 - 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองताल)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนอมนวล เดชาคนึงวงศ์)

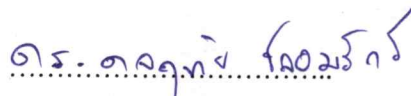
กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรักษ์)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรักษ์)

หัวข้อโครงการวิจัย	น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน Water, Air And Anaerobic Conditions.
ชื่อ	จิตินันท์ เอ็งพัศศรี
รหัสนักศึกษา	58020461
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรัมย์

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน” นำเสนอให้เห็นถึงสภาวะการจมน้ำ การไร้ซึ่งอากาศ จนทำให้เกิดความกลัว ใช้การถ่ายทอดออกมาด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)

เนื้อหาในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน” นี้มีที่มาจากประสบการณ์ตรงที่เคยเกิดเหตุการณ์จมน้ำ จนกลายเป็นความรู้สึกที่แทรกอยู่ในความคิดทุกครั้งที่พบเจอพื้นที่ที่มีน้ำ ทำให้เห็นหรือคิดถึงสิ่งๆอื่น ไม่คาดคิด ทั้งในเรื่องของมุมมอง ความรู้สึกที่รับรู้จากการมองเห็น มีทั้งความกลัวและความเคืองคว้างที่ฝังอยู่ภายใต้จิตใจ เมื่อเห็นภาพและนึกถึงเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้น จนทำให้เกิดเป็นแรงผลักดันในการนำเสนอมุมมอง ความคิดและความรู้สึกที่ยังคงฝังลึกอยู่ภายใต้จิตใจออกมาในรูปแบบผลงานศิลปะ โดยถ่ายทอดผ่านทางกระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ที่มีรูปแบบและเทคนิคเฉพาะตัว เพื่อสะท้อนมุมมองจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าสู่ผู้รับชม ซึ่งเป็นมุมมองที่อาจต่างจากที่เคยพบเห็น เคยรับรู้และรู้สึก โดยที่ผู้ชมไม่จำเป็นต้องมีความรู้สึกร่วมเหมือนกับตัวศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงาน แต่เป็นความรู้สึกใหม่ที่เกิดจากประสบการณ์ของผู้ชมเอง

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา จากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรัมย์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้ และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดา มารดา ซึ่งเป็นที่รัก และเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ฐิตินันท์ เอ็งพัศศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม.....	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์จริง.....	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากบทความเรื่อง “โรคกลัว”.....	5
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	9
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	9
3.2 กระบวนการสร้างงาน.....	15
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	36
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	36
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	41
บทที่ 5 บทสรุป.....	44
บรรณานุกรม.....	46
ภาพผลงานศิลปะ.....	48
ประวัติผู้เขียน.....	54

สารบัญภาพประกอบ

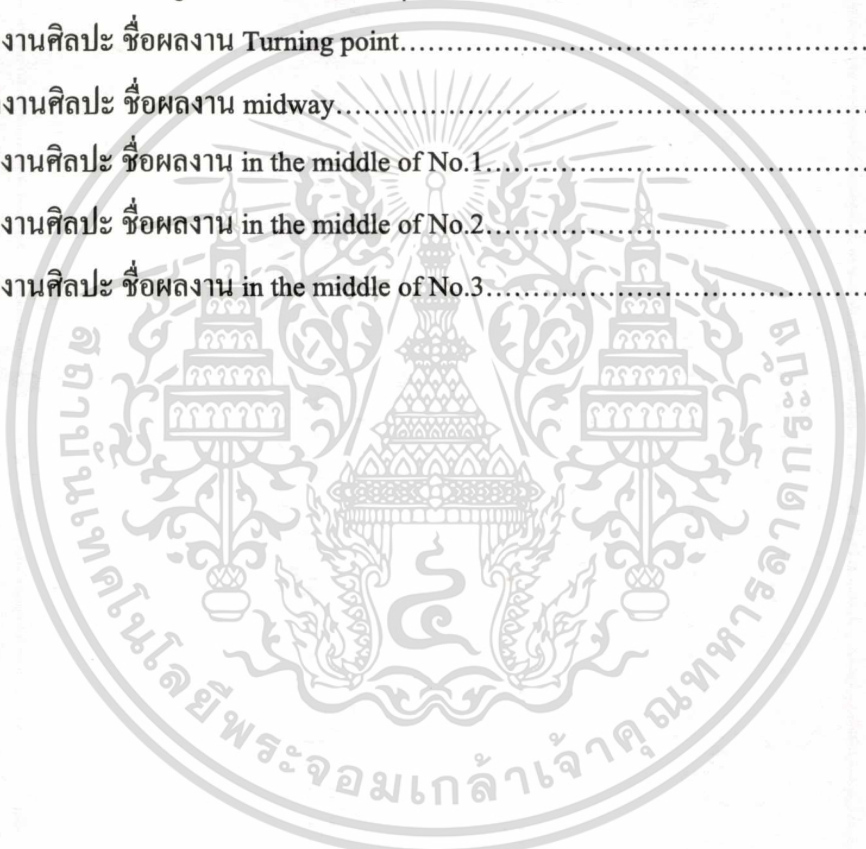
ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพที่ 2.1 Samantha French. 2013. Breakthrough II. 82x104"	7
ภาพที่ 2.2 Samantha French. 2013. Just Below. 36x48"	7
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1.....	8
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2.....	10
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3.....	10
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4.....	10
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5.....	11
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1.....	11
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2.....	12
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3.....	12
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4.....	12
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5.....	13
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1.....	13
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2.....	14
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3.....	14
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4.....	14
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5.....	15
ภาพที่ 3.16 วัสดุอุปกรณ์ในการเตรียมแม่พิมพ์.....	15
ภาพที่ 3.17 วัสดุอุปกรณ์การทำแม่พิมพ์.....	16
ภาพที่ 3.18 วัสดุอุปกรณ์การทำแม่พิมพ์.....	17
ภาพที่ 3.19 วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์.....	18
ภาพที่ 3.20 ขั้นตอนการขัดแผ่นทองแดง.....	18
ภาพที่ 3.21 ขั้นตอนการทาวานิชดำ.....	19
ภาพที่ 3.22 ขั้นตอนรอวานิชดำแห้ง.....	19
ภาพที่ 3.23 ขั้นตอนการติดเทปน้ำตาล.....	20
ภาพที่ 3.24 ขั้นตอนการร่างแม่พิมพ์.....	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25	ขั้นตอนการลงน้ำหนักแสงเงา.....	21
ภาพที่ 3.26	ขั้นตอนการกักรวด.....	21
ภาพที่ 3.27	ขั้นตอนการนำแม่พิมพ์ขึ้นจากบ่อกรด.....	22
ภาพที่ 3.28	ขั้นตอนการล้างกรดกักรวดแดงออกจากแม่พิมพ์ด้วยน้ำเปล่า.....	22
ภาพที่ 3.29	ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยน้ำมันสน.....	22
ภาพที่ 3.30	ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยทินเนอร์.....	23
ภาพที่ 3.31	ขั้นตอนการตะไบขอบแม่พิมพ์.....	23
ภาพที่ 3.32	ขั้นตอนการฉีดน้ำด้วยสเปรย์ลงกระดาษฟาเบียโน.....	24
ภาพที่ 3.33	ขั้นตอนการซับน้ำด้วยกระดาษบุรูป.....	24
ภาพที่ 3.34	ขั้นตอนการเตรียมหมึกสำหรับพิมพ์.....	25
ภาพที่ 3.35	ขั้นตอนการปาดหมึกลงบนแม่พิมพ์.....	25
ภาพที่ 3.36	ขั้นตอนการอัดหมึกด้วยนิ้วมือ.....	26
ภาพที่ 3.37	ขั้นตอนการเช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลาย.....	26
ภาพที่ 3.38	ขั้นตอนการเช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลาย.....	27
ภาพที่ 3.39	ขั้นตอนการเช็ดขอบแม่พิมพ์ด้วยผ้าชุบทินเนอร์.....	27
ภาพที่ 3.40	ขั้นตอนการวางกระดาษบุรูปลงบนแทนพิมพ์.....	28
ภาพที่ 3.41	ขั้นตอนการวางแม่พิมพ์ลงบนกระดาษบุรูป.....	28
ภาพที่ 3.42	ขั้นตอนการวางกระดาษฟาเบียโนที่หมึกแล้วลงบนแม่พิมพ์.....	29
ภาพที่ 3.43	ขั้นตอนการวางกระดาษบุรูปลงบนกระดาษฟาเบียโน.....	29
ภาพที่ 3.44	ขั้นตอนการวางสักกะหลาด.....	29
ภาพที่ 3.45	ขั้นตอนการตั้งแทนพิมพ์.....	30
ภาพที่ 3.46	ขั้นตอนการหมุนแทนพิมพ์.....	30
ภาพที่ 3.47	ขั้นตอนการเปิดสักกะหลาด.....	31
ภาพที่ 3.48	ขั้นตอนการเปิดกระดาษบุรูป.....	31
ภาพที่ 3.49	ขั้นตอนการวางกระดาษบุรูปที่กระดานสำหรับติดงาน.....	32
ภาพที่ 3.50	ขั้นตอนการเปิดกระดาษฟาเบียโน.....	32
ภาพที่ 3.51	ขั้นตอนการวางกระดาษฟาเบียโนลงบนกระดาษบุรูปที่วางเตรียมไว้.....	33
ภาพที่ 3.52	ขั้นตอนการตัดขอบกระดาษบุรูปที่เกินออก.....	33
ภาพที่ 3.53	ขั้นตอนการฉีดเทปกาวน้ำด้วยสเปรย์.....	34
ภาพที่ 3.54	ขั้นตอนการติดขอบงานด้วยเทปกาวน้ำ.....	34
ภาพที่ 3.55	ขั้นตอนการฉีดสเปรย์เป็นละอองน้ำลงบนงาน.....	35
ภาพที่ 4.1	ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน midway.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชั้นที่ 2.....	37
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงคุณภาพของผลงานชั้นที่ 2.....	38
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชั้นที่ 2.....	39
ภาพที่ 4.5 การแสดงความเป็นเด่นของงาน ชั้นที่ 2.....	40
ภาพที่ 4.6 ลักษณะผิว ก.....	41
ภาพที่ 4.7 ลักษณะผิว ข.....	42
ภาพที่ 4.8 ลักษณะผิว ค.....	42
ภาพที่ 4.9 น้ำหนัก แสงเงา ก.....	43
ภาพที่ 5.1 การแก้ไขปัญหาที่ 5 การทำแบ่งส่วนเพื่อกันรอยหมึกและกระดาษ.....	45
ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน Turning point.....	49
ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน midway.....	50
ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน in the middle of No.1.....	51
ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน in the middle of No.2.....	52
ภาพผลงานศิลปะ ชื่อผลงาน in the middle of No.3.....	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ คือ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เป็นสิ่งที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ปัจจัยหลักที่สิ่งมีชีวิตทุกชนิดไม่สามารถขาดได้ คือ อากาศ น้ำ และอาหาร สิ่งเหล่านี้คือ ความต้องการพื้นฐานที่จะทำให้สิ่งมีชีวิตสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ จากที่กล่าวมานั้น อากาศ และน้ำ จึงถือเป็นหนึ่งในความต้องการหลักของการดำรงชีวิตอยู่ของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด

อากาศ คือ ส่วนผสมของก๊าซชนิดต่าง ๆ และไอน้ำ มีส่วนประกอบหลักที่สำคัญคือ ก๊าซไนโตรเจน และก๊าซออกซิเจน นอกเหนือจากนั้นเป็นก๊าซอื่น ๆ ที่มารวมตัวกันในปริมาณไม่มากนัก อากาศมีอยู่รอบตัวทุกหนแห่ง ตั้งแต่ยอดเขา จนถึงที่อระบายน้ำใต้ดิน หรือแม้กระทั่งกล่องลูกอม อากาศไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่มีรสชาติ แต่เราสามารถรู้สึกถึงมันได้ เช่น เวลาيلمพัดผ่านหรือใบไม้ที่กำลังหมุนวนอยู่บนพื้น ไม่ว่าก๊าซชนิดใดที่อยู่ในอากาศนั้นล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนโลก อากาศทำให้เกิดลม และฝน เกิดเป็นสภาพอากาศ ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจ หากอากาศร้อนหรือเย็นมากเกินไปจะทำให้สิ่งมีชีวิตบนผิวโลกไม่สามารถดำรงอยู่ได้ อากาศที่เราหายใจเข้าไปไม่ได้มีเพียงก๊าซออกซิเจนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วย “ก๊าซไนโตรเจน ประมาณ 79 % และก๊าซออกซิเจนประมาณ 21 %” (ฉัฐ คุ้มภู, 2010 : online) ซึ่งสภาพเหมาะสมที่มนุษย์จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ต้องมีก๊าซออกซิเจนอยู่ประมาณ 19.5-23.5 และอีกสิ่งที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตอีกหนึ่งอย่างนั้น คือ น้ำ

น้ำ คือ สิ่งที่มีความสำคัญต่อทุกสรรพสิ่งบน โลก ทั้งระบบนิเวศ และสิ่งมีชีวิต โลกมีน้ำเป็นส่วนประกอบประมาณ 71 % ร่างกายของมนุษย์มีน้ำเป็นส่วนประกอบประมาณ 77 % เมื่อเติบโตขึ้น ปริมาณน้ำในร่างกายของมนุษย์จะลดน้อยลง เนื่องจากน้ำจะแปรผันไปตามปริมาณไขมันในร่างกาย จากความจริงที่ว่า น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในโลก จึงทำให้ขาดไม่ได้ในการดำรงชีวิต ตั้งแต่แรกจนถึงช่วงสุดท้ายของชีวิต ตั้งแต่การปฏิสนธิในครรภ์มารดา กิจวัตรประจำวัน พิธีกรรมสำคัญ ตลอดจนเสียชีวิต เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีน้ำเป็นส่วนประกอบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม

มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตัวแปรสำคัญ คือ อากาศ น้ำ และอาหาร “ปกติร่างกายจะอยู่ได้ในบรรยากาศที่มีออกซิเจนประมาณ 20.9% ถ้าในบรรยากาศมีออกซิเจนน้อยกว่า 5% คนจะหมดสติอย่างรวดเร็วและอาจตายได้ในเวลาเพียงไม่กี่นาที” (พลตำรวจตรี เลียง หุขประเสริฐ, 2556 : ออนไลน์) ซึ่งในน้ำมีส่วนประกอบคือ ออกซิเจน 1 อะตอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และไฮโดรเจน 2 อะตอม ถึงแม้ว่าในน้ำจะมีปริมาณของออกซิเจน แต่ในปริมาณดังกล่าวนี้ ไม่เพียงพอต่อการหายใจของมนุษย์ จึงส่งผลให้เกิดภาวะขาดอากาศหายใจ (Asphyxia) คือ ภาวะที่ร่างกายขาดออกซิเจนหล่อเลี้ยงเนื่องจากการหายใจผิดปกติ ส่งผลต่อเนื้อเยื่อและอวัยวะเป็นหลัก เกิดจากการถูกขัดขวางจากสิ่งแปลกปลอมในธรรมชาติ เช่น น้ำ หรือภาวะพร่องออกซิเจน (Hypoxia) คือ ภาวะที่ร่างกายขาดออกซิเจนทำให้ร่างกายและสมองทำงานบกพร่อง การจมน้ำ (Drowning) นั้นอยู่ในภาวะพร่องออกซิเจนชนิดที่เรียกว่า ภาวะพร่องออกซิเจน ซึ่งร่างกายได้รับออกซิเจนน้อย (Hypoxic Hypoxia) เป็นภาวะที่พบได้บ่อย มีสาเหตุมาจากการที่ออกซิเจนไม่สามารถซึมผ่านถุงลมปอดไปสู่หลอดเลือดได้ การที่สมองขาดออกซิเจนเป็นเวลานานอาจทำให้เสียชีวิตได้ ซึ่งความเสี่ยงในการเสียชีวิตย่อมทำให้เกิดความกังวล และเกิดความหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นนี้

เพราะมนุษย์มีความรู้สึก จึงไม่แปลกที่จะรู้สึกกังวลหรือกลัวในวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ แม้บางครั้งสิ่งเหล่านั้นอาจไม่สามารถอธิบาย ทำความเข้าใจ ควบคุม หรือหาคำตอบได้ ตั้งแต่วินาทีแรกที่เกิดมามนุษย์ทุกคนมีความรู้สึกนึกคิด มีความรู้สึกเป็นของตัวเอง รู้จักความสุข ความเศร้า ความโกรธ และความกลัว “ความกลัว เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการรับรู้ภัยคุกคามของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสมอง การทำงานของอวัยวะ และการกระทำในที่สุด” (Anonimeco, 2018 : online) ความรู้สึกกลัวเป็นสิ่งที่มิเหตุมีผลที่เกิดจากสารเคมีในสมองสั่งการให้อวัยวะทำงาน และผลที่ได้ คือ ร่างกายต้องขยับไปตามคำสั่งของสมอง ซึ่งความกลัวที่ไม่มีเหตุผล เรียกว่า โรคลกลัว (Phobia)

และมีคนกลุ่มหนึ่งที่มีความกลัวเกี่ยวกับน้ำ ซึ่งได้มีการจัดเป็นโรคประเภทหนึ่ง คือ โรคลกลัวน้ำ (Aqua phobia) เป็นความกลัวเมื่อต้องอยู่ใต้น้ำ ทั้งทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำขนาดใหญ่ หรือแม้แต่สระว่ายน้ำ บางคนอาจมีอาการรุนแรงถึงขั้นที่กลัวแม่น้ำในปริมาณไม่มาก เช่น น้ำในอ่างล้างหน้า “โรคนี้อาการนี้นั้นไม่ได้เป็นสาเหตุของความกลัว แต่เป็นตัวน้ำที่กระตุ้นให้เกิดความกลัว สาเหตุของโรคนี้นั้นไม่แน่ชัด อาจเป็นเหตุการณ์ที่กระทบต่อจิตใจ หรือเป็นประสบการณ์ด้านลบที่เกิดกับตัวเองในวัยเด็ก” (Sara Lindberg, 2018 : online) ดังนั้นคนกลุ่มนี้ที่มีอาการของโรคลกลัว ในประเภทของการกลัวน้ำจะพยายามหลีกเลี่ยงการเข้าใกล้สิ่งที่เป็นสิ่งเร้า หรือในกรณีนี้ก็คือ หลีกเลี่ยงพื้นที่ที่มีน้ำเพื่อให้ตนเองรู้สึกสบายใจ

จากประสบการณ์ส่วนตัวข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์การจมน้ำในตอนที่เด็ก ส่งผลให้กลัวน้ำ มาจนถึงปัจจุบัน กลัวพื้นที่น้ำที่มีความลึก พื้นที่ที่ไม่สามารถเห็นพื้นข้างใต้ได้ จึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน”

จากข้อมูลข้างต้นได้นำเสนอ “น้ำ” ในมุมมองที่แตกต่างกันมาในผลงานชุดน้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน เพื่อให้เห็นถึงสภาวะการจมน้ำ การไร้ซึ่งอากาศ จนทำให้เกิดความกลัว

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1. เพื่อสะท้อนถึงสภาวะการขาดอากาศหายใจในขณะที่กำลังจะจมน้ำ จากประสบการณ์จริงที่เคยพบเจอออกมาในรูปแบบผลงานศิลปะ

1.2.2. เพื่อสะท้อนถึงอารมณ์และความรู้สึก อึดอัด เวิ้งคว้าง และความน่ากลัวที่ยังคงฝังลึกอยู่ภายใต้จิตใจ โดยถ่ายทอดผ่านภาพผลงานที่เกิดจากแสงที่ส่องลงใต้ผิวน้ำ ที่มีความนิ่ง และความสั้นไหวของระลอกน้ำ

1.2.3. เพื่อนำภาพต้นทางจากการถ่ายภาพมาเป็นต้นแบบ และถ่ายทอดด้วยวิธีการทางกระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ด้วยการเขียนแม่พิมพ์ในรูปแบบเฉพาะตัว

1.2.4. เพื่อนำภาพถ่ายที่ได้นำมาเปรียบเทียบกับอารมณ์ ความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่ได้พบเจอ

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

จากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาข้าพเจ้าเคยตกน้ำในวัยเด็ก ทำให้เกิดความกลัวมาจนถึงปัจจุบัน จึงทำให้เกิดเป็นแรงผลักดันที่ต้องการนำสภาวะความกลัวที่เคยเกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรงมาถ่ายทอดเป็นเนื้อหา และแนวความคิดในผลงานชุด “น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน” ด้วยการจำลองมุมมองของสภาวะการตกน้ำ สภาวะการขาดอากาศ ตามเหตุการณ์ที่เคยประสบ เพื่อสื่อให้เห็นถึงความน่ากลัวของสภาวะ ๆ นั้น ที่เคยเกิดกับตัวข้าพเจ้า โดยถ่ายทอดผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) โดยมีวิธีการเขียนด้วยกัตเตอร์ให้มีน้ำหนักและรายละเอียดที่ชัดเจนจนเกิดเป็นผลงานที่สมบูรณ์

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 เนื้อหาของงานครอบคลุมในพื้นที่แหล่งน้ำที่สามารถเข้าถึงได้

1.4.2 ลักษณะงานเป็นงานรูปแบบ 2 มิติ

1.4.3 ใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)

1.4.4 จำนวนงานมี 5 ชิ้น

1. ขนาด 58x34 เซนติเมตร

2. ขนาด 52x39 เซนติเมตร

3. ขนาด 60x34 เซนติเมตร

4. ขนาด 60x34 เซนติเมตร

5. ขนาด 60x27 เซนติเมตร

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน” จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากบทความ หน้าหนังสือ และประสบการณ์จริง เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นอิทธิพลสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ โดยสามารถแบ่งอิทธิพลต่าง ๆ ได้ดังนี้

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์จริง

ในช่วงอายุ 3-4 ปีของข้าพเจ้า ได้ไปเรียนว่ายน้ำที่โรงเรียนภักดีพรหม จังหวัดชลบุรี และวันที่เกิดเหตุการณ์เป็นครั้งแรกที่เข้าไปเรียน ครูที่สอนให้เด็กเล็กรออยู่ในสระน้ำตื้น และไปสอนเด็กโตในฝั่งสระลึก คงเป็นเพราะความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ๆ จึงเดินไปนั่งเล่นกันอยู่ระหว่างทั้ง 2 สระ ตัวข้าพเจ้าเองก็เช่นกัน ระหว่างที่ครูกำลังสอนเด็ก โตอยู่ในสระลึกนั้นเป็นเพราะความไม่รู้ว่าสระนั้นมันลึกจนไม่สามารถยืนได้ ข้าพเจ้าจึงกระโดดลงไป ด้วยความที่ยังตัวเล็กมาก ตนเองก็ยังว่ายน้ำไม่เป็น รวมกับสระที่มีความลึก จึงลัดก้นน้ำเข้าไป เกราะหัดที่ครูหันมาเห็นจึงมาช่วยไว้ได้ทัน ถึงแม้จะเป็นเพียงช่วงเวลาแค่สั้น ๆ แต่ความรู้สึกในขณะที่ยอมลงไปนั้น มีความรู้สึกที่ว่าตัวถูกดึงลงไปเรื่อย ๆ หายใจไม่ออก ความทรงจำในเหตุการณ์ไม่แน่ชัดนัก

แต่เมื่อโตขึ้นมาช่วงประมาณอายุ 11 ปี ได้มีเหตุการณ์คล้ายกันเกิดขึ้นอีกครั้ง แต่ในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้เรียนว่ายน้ำแล้วบ้าง แต่ก็ยังไม่เก่งมากนัก เหตุการณ์เกิดขึ้นที่สระว่ายน้ำของสนามกอล์ฟ รีสอร์ทแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี สระว่ายน้ำนั้นกว้างขวางและมีความต่างระดับและพื้นหลายแบบแตกต่างกันไป จุดที่เกิดเหตุคือที่พื้นของสระนั้นเป็นหลุมลึกลงไปแบบก้นกระทะ แต่จะมีขอบรอบหลุมนั้นที่คั่นขึ้นมาให้สามารถเดินได้ ข้าพเจ้ากับพี่ที่ไปด้วยกันเดินกันไปตามขอบนั้น แต่เกิดลื่นและล่องลงไปหลุมนั้น ถึงแม้จะว่าน้ำเป็นบ้างแล้วแต่กลับรู้สึกว่ายแฉะและขาไม่มีแรงและจมลงไป ดีที่มีพี่ที่โตกว่าเดินตามหลุมมาไม่ไกลนัก จึงมาช่วยไว้

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นทำให้ตนเองเกิดความกลัวกลัวฝังใจ ถึงแม้จะไม่ได้กลัวน้ำขนาดที่ว่าไม่กล้าเข้าใกล้ หรือไม่กล้าลงน้ำเหมือนกับผู้ที่มีการเป็นโรคกลัวน้ำ (Aqua phobia) ก็ตาม แต่จะรู้สึกกลัวเมื่ออยู่ในพื้นที่น้ำที่มีความลึกมาก ๆ หรือระดับความลึกที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า และจะมีความกังวลใจเมื่ออยู่ในพื้นที่น้ำที่ตนยืนไม่ได้หรือทำไม่สามารถแตะพื้น โดยที่ศีรษะอยู่เหนือน้ำ

ด้วยความกลัวที่เคยพบเจอมากับตัวเอง จึงนำความรู้สึกในช่วงขณะที่เกิดเหตุการณ์ สภาวะของการจมน้ำ สภาวะของการขาดอากาศ มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากบทความเรื่อง “โรคกลัว”

บทความเรื่อง “โรคกลัว” (Phobias) จากวารสาร “มฉก.วิชาการ” ความว่า ความกลัวเป็นสิ่งที่เกิดได้กับทุกคน ทุกผู้ทุกวัย เป็นความรู้สึกไม่มั่นคงในอารมณ์ ความกลัวนั้นจะส่งผลเสียต่อตัวบุคคล เช่น ทำให้เสียความเชื่อมั่นในตัวเอง คือหากกลัวในสิ่งที่ไม่ได้เป็นอันตราย หรือกลัวในสิ่งที่สามารถพบเจอได้ทั่วไปในชีวิตประจำวันนั้น โดยที่บุคคลนั้นพยายามที่จะเลี่ยงในสิ่งที่กลัว ความกลัวในลักษณะนี้จะส่งผลเสียต่อการใช้ชีวิตของบุคคลนั้น จึงเป็นความกลัวที่สมควรได้รับการบำบัดรักษา โดยความกลัวในลักษณะนี้นักจิตวิทยาจะเรียกว่า “โรคกลัว” (Phobias) และแม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้ แต่จะไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพและไม่สามารถแสดงศักยภาพของตัวเองออกมาได้อย่างเต็มที่ ในบทความนี้นั้นได้ให้ความหมายถึงโรคกลัวนี้ไว้ว่า โรคกลัวหรือโฟเบีย (Phobias) เป็นโรคประสาทชนิดหนึ่งที่ส่วนใหญ่จะพัฒนามาจากในวัยเด็ก โรคกลัวนั้นจะทำให้เกิดความกลัวอย่างรุนแรง และฝังแน่นเป็นความกลัวที่ไม่สมเหตุผล อาจจะเป็นความกลัวที่มีต่อวัตถุ ต่อสถานที่ หรือสถานการณ์ โดยเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า “สิ่งเร้าของโรคกลัว (Phobic stimulus)” ซึ่งคนที่ป่วยโรคนี้มักจะหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มีผลต่อโรคของตนเอง เช่น คนที่กลัวที่แคบ (Claustrophobia) ก็จะหลีกเลี่ยงการเข้าลิฟต์แล้วใช้บันไดแทน ซึ่งอาการของโรคกลัวนี้ตัวบุคคลที่มีอาการเหล่านั้นก็รู้ตัวเองว่าความกลัวของตัวเองนั้นไม่สมเหตุผล แต่ก็ไม่สามารถที่จะเผชิญหน้าต่อสิ่งที่ตัวเองกลัวได้ หากผู้เป็นโรคนี้มีเหตุให้ต้องเผชิญกับสิ่งเร้าของโรคกลัวจะทำให้ผู้นั้นเกิดความกังวลอย่างรุนแรงหรือเกิดความตื่นตระหนก ทำให้เกิดอาการทางร่างกายในลักษณะต่าง ๆ เช่น มือสั่น ใจสั่น เหงื่อแตก หน้าซีด ตัวเย็น เวียนศีรษะ

นักจิตวิทยาได้แบ่งโรคกลัวออกเป็นเป็น 3 กลุ่ม คือ โรคกลัวที่โล่งแจ้ง โรคกลัวเฉพาะเจาะจง และโรคกลัวสังคม

โรคกลัวที่โล่งแจ้ง (Agoraphobia) นั้นมักจะเกิดร่วมกับความตื่นตระหนก (Panic disorder) ซึ่งเป็นความกลัวและความตื่นตระหนกอย่างรุนแรง บุคคลที่มีโรคกลัวที่โล่งแจ้งจะกลัวการออกจากบ้าน กลัวการต้องอยู่ในฝูงชน หรือในที่ที่มีคนอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากบุคคลเหล่านี้กลัวว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้นตนเองจะออกจากสถานที่เหล่านั้นได้ไม่ทัน หรือกลัวที่จะติดอยู่ในสถานที่เหล่านั้นแล้วออกมาไม่ได้ โรคกลัวแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Phobias) บุคคลที่เป็นโรคกลัวแบบเฉพาะเจาะจงนั้นจะมีความกลัวต่อวัตถุ สิ่งของ กลัวต่อสถานที่ หรือเหตุการณ์แบบเฉพาะอย่าง ซึ่งจะแบ่งออกมาอีก 4 ประเภท คือ ประเภทของสัตว์หรือแมลง ประเภทของสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น พายุ น้ำ หรือความสูง เป็นต้น ประเภทของสถานการณ์ เช่น อุโมงค์ ลิฟต์ และประเภทสุดท้ายคือ เลือด เช่น การฉีดยา หรือการบาดเจ็บ เป็นความกลัวการมองเห็นเลือด ซึ่งเป็นความกลัวประเภทที่คนทั่วไปรู้จักกันมากที่สุด เนื่องจากสื่อต่าง ๆ มักนำเรื่องของโรคกลัวแบบเฉพาะเจาะจงนี้มานำเสนอ เช่น การแก่งกันของดาราในโทรทัศน์ ซึ่งนั่นอาจทำให้ผู้คนที่ป่วยโรคกลัวนี้ได้รับการปฏิบัติด้วยการไม่สมควร หรือถูกทำให้ความกลัวนี้กลายเป็นเรื่องตลกขบขัน สุดท้ายโรคกลัวสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

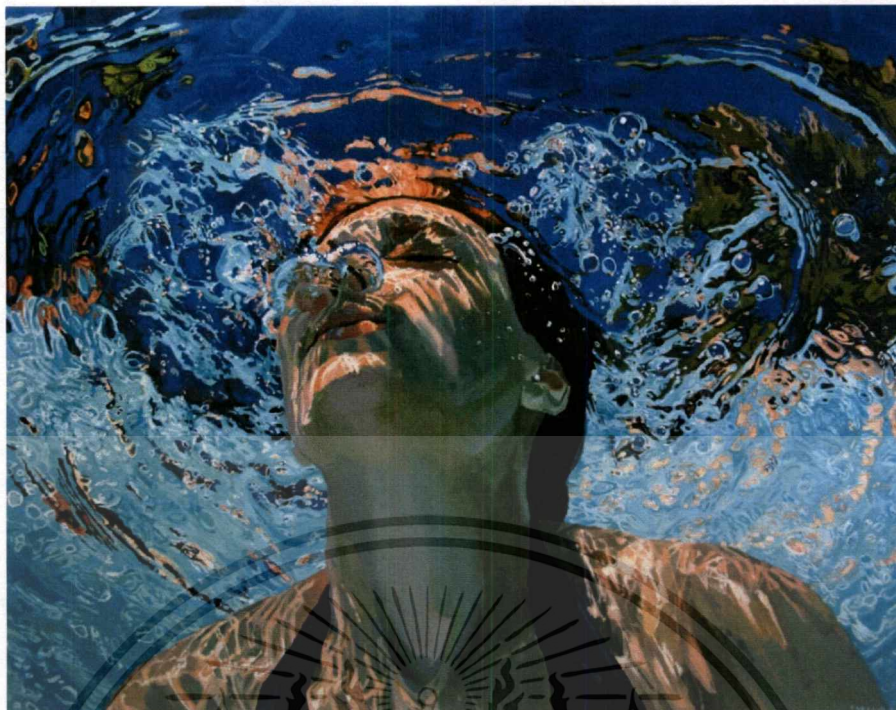
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Social Phobias) บุคคลที่เป็นโรคกลัวสังคมนั้นมักจะกลัวการออกมาพบปะผู้คน หรือพูดคุยกับคนแปลกหน้า และกลัวการที่ตนเองต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตกเป็นเป้าสายตาของผู้อื่นหรือถูกประเมินจากผู้อื่น เช่น หากต้องเซ็นชื่อต่อหน้าผู้คนอาจทำให้เกิดอาการมือสั่นจนไม่สามารถเขียนชื่อตัวเองได้ นอกจากนี้ผู้ที่ เป็นโรคกลัวสังคมนั้นมักจะกังวล และคิดไปล่วงหน้าว่าตนเองจะทำเรื่องให้ตัวเองต้องอับอายหรือเสียหน้าในสถานการณ์ทางสังคม หรือก็คือจะมีอาการคล้ายกับคนขี้อาย แต่จะมีอาการที่รุนแรงกว่า

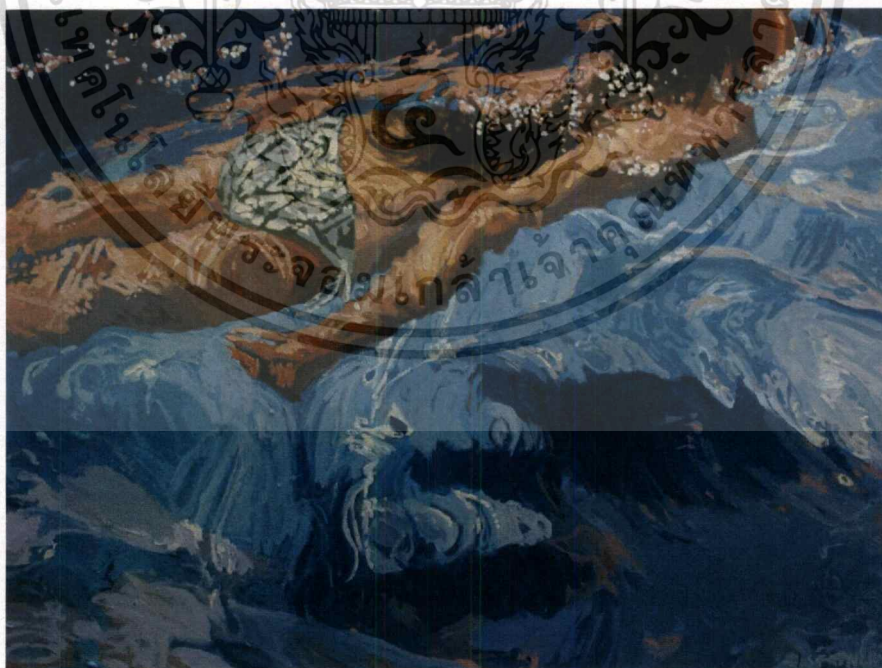
ซึ่งความกลัวที่เกิดกับตัวข้าพเจ้านั้นจัดอยู่ในประเภทของโรคกลัวแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Phobias) เก็บความกลัวน้ำ หรือพื้นที่น้ำที่เกิดจากการประสบเหตุการณ์การจมน้ำในวัยเด็ก เป็นความกลัวที่ฝังอยู่ในจิตใจ มีการเรียกความกลัวที่เกี่ยวกับน้ำนั้นว่า โรคกลัวน้ำ (Aqua phobia) เป็นความกลัวเมื่อต้องอยู่ใกล้ น้ำ ทั้งทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำขนาดใหญ่ หรือแม้แต่สระว่ายน้ำ กับตัวข้าพเจ้านั้นอาจไม่ได้เป็นความกลัวที่จัดเป็นโรค แต่ก็ เป็นความกลัวที่มีผลกระทบต่ออาการดำรงชีวิตของตนเอง เนื่องจากจะมีอาการกังวลเมื่อต้องอยู่ในสถานที่น้ำที่มีความลึกมาก ๆ หรือน้ำที่ลึกไม่มากแต่หากไม่สามารถยืนได้นั้นก็จะมีความกังวลเช่นกัน

2.3 อิทธิพลจากศิลปิน

Samantha French (ซาแมนธา เฟรนช์) เกิดในปีค.ศ.1982 และเติบโตในรัฐมินนิโซตา จบการศึกษาจากวิทยาลัยศิลปะและการออกแบบมินนิอาโพลิสในปีพ.ศ. 2548 ศิลปินใช้เทคนิคการสร้างผลงานด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยใช้การตัดทอนรายละเอียดจากภาพถ่ายให้มีความเป็นเพนดูลีมากขึ้น แต่ยังคงเก็บรายละเอียดต่าง ๆ ให้ภาพเอาไว้ โดยเน้นที่การถ่ายภาพของผู้คนที่ใช้เวลาอยู่ในสระว่ายน้ำ ทั้งได้น้ำ และเหนือผิวน้ำ ศิลปินต้องการให้ผู้คนรู้สึกหวนนึกถึงช่วงเวลาในวัยเด็ก หรือก่อนหน้านั้น ในช่วงวันหยุดฤดูร้อนที่ได้ใช้เวลาไปกับการเล่นน้ำ และต้องการที่จะหยุดช่วงเวลานั้นไว้ด้วยผลงานของศิลปิน

ภาพที่ 2.1 Samantha French, 2013. Breakthrough II. 82x104" [Online]. Available :
<https://www.samanthafrench.com/paintings#/breakthrough-ii-large/>

ภาพที่ 2.2 Samantha French, 2013. Just Below. 36x48" [Online]. Available :
<https://www.samanthafrench.com/paintings#/just-below/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับมาจากงานศิลปะเป็นอิทธิพลในเรื่องของรูปแบบการสร้างภาพงาน คือ การนำภาพที่มีมุมมองได้ฉิวน้ำมาใช้ในการสื่อความหมายทางด้านความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นกับตนเองในอดีต และมีการใช้ต้นทางของงานมาจากการถ่ายภาพได้ฉิวน้ำเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าผลงานของชาแมนธาจะเป็นการพูดถึงความทรงจำที่มีความสุข เป็นความทรงจำในแง่ดีของเหตุการณ์สมัยที่ตนเองยังเด็ก ต่างจากของข้าพเจ้าที่เป็นการนำความทรงจำที่เป็นความกลัวที่ฝังใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานสร้างสรรค์

ศิลปินพันธุ์ชูด “น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน” ใช้กระบวนการถ่ายภาพเพื่อสร้างต้นแบบของชิ้นงาน หลังจากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึกในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตน เพื่อให้ได้ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ โดยผู้จัดทำขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

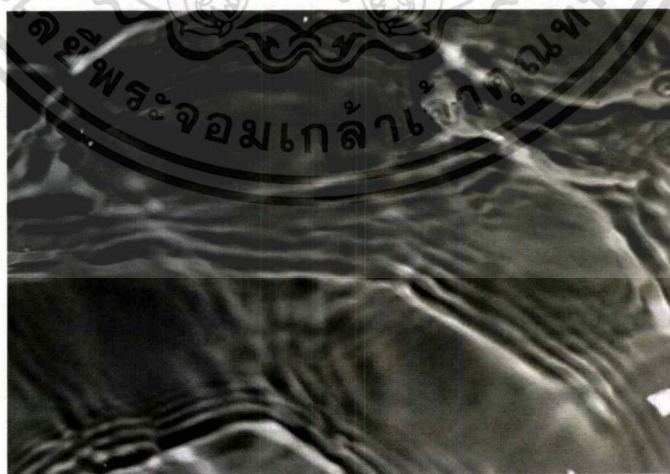
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 โครงการ

โครงการที่ 1

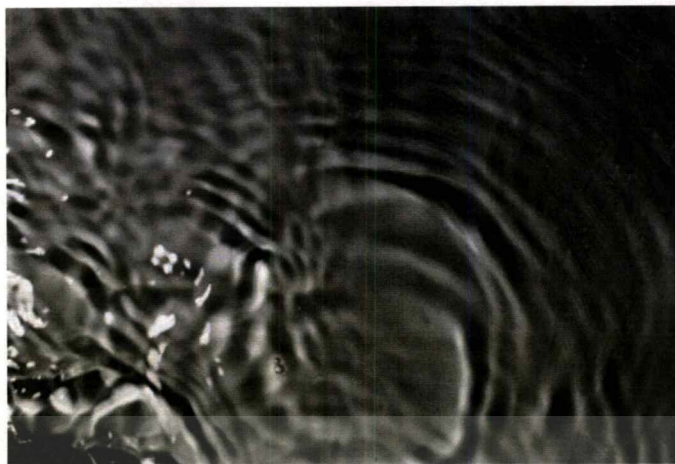
โครงการที่ 1 เป็นการนำภาพพระลोकคตินบนผิวน้ำมาสะท้อนถึงเหตุการณ์ทางสังคมในช่วงเวลานั้น ผิวน้ำที่มีความสั่นไหวไปกับกระแสสังคม มีทั้งเรื่องที่มีความสำคัญ และเรื่องที่เป็นเพียงกระแสในช่วงเวลาหนึ่ง ใช้ภาพของวงระลอกคลื่นที่มีการกระทบกันของแต่ละระลอกแทนข่าวสารต่าง ๆ ในสังคม ณ เวลานั้น

ในโครงการที่ 1 นั้นภาพร่างกับเนื้อหายังไม่สมบูรณ์ และไม่น่าสนใจพอ จึงไม่ได้นำมาสร้างเป็นชิ้นงานจริง เนื่องจากเรื่องที่ยพยายามจะนำเสนอเกี่ยวกับตัวภาพที่นำมาใช้นั้นยังไม่สอดคล้องกัน

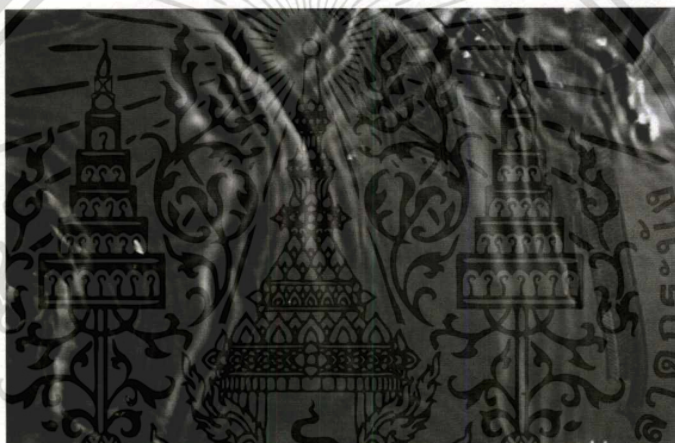
ภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

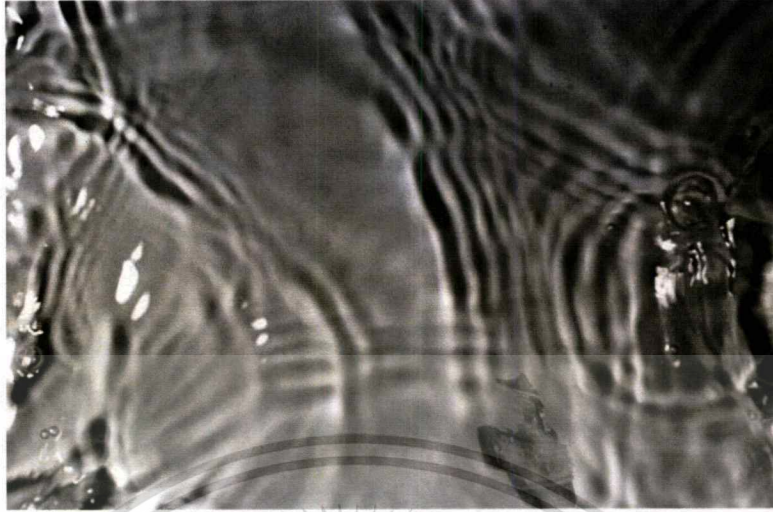

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

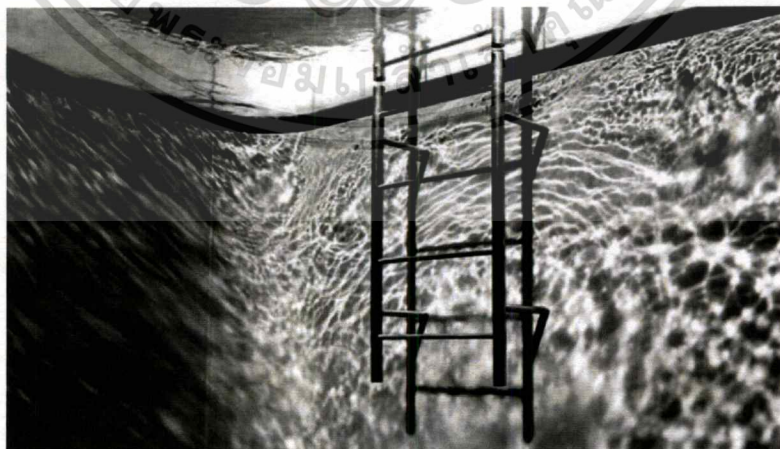

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5

โครงการที่ 2

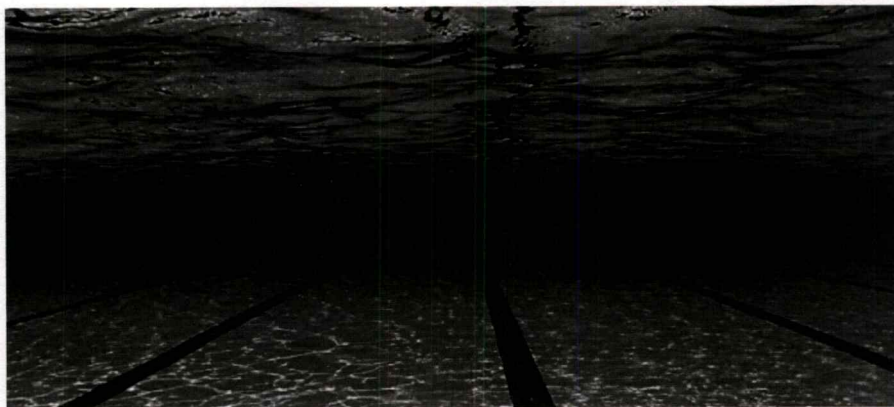
ในโครงการที่ 2 เป็นการหามุมมองของน้ำที่แตกต่างกัน เพื่อสื่อถึงสถานที่ที่เคยเกิดเหตุการณ์จมน้ำในวัยเด็ก จนกลายเป็นความกลัวที่ฝังอยู่ในจิตใจได้สำนึกมาจนถึงปัจจุบัน โดยเลือกภาพร่างชั้นที่ 1 มาดำเนินการต่อเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชั้นที่ 1 มีองค์ประกอบภาพและมุมมองที่น่าสนใจ สามารถถ่ายทอดเนื้อหา และแนวความคิดได้ดีกว่าภาพร่างชั้นที่ 2, 3 และ 4

ภาพร่างโครงการที่ 2

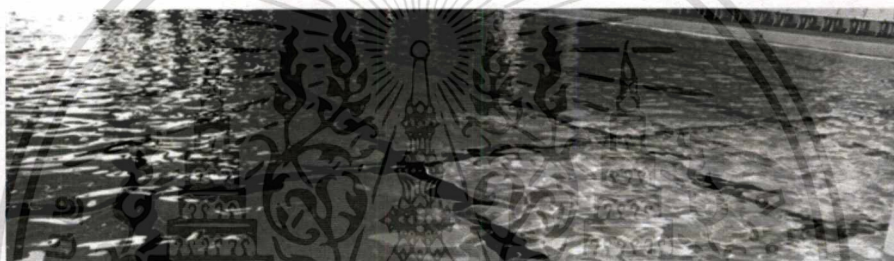

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

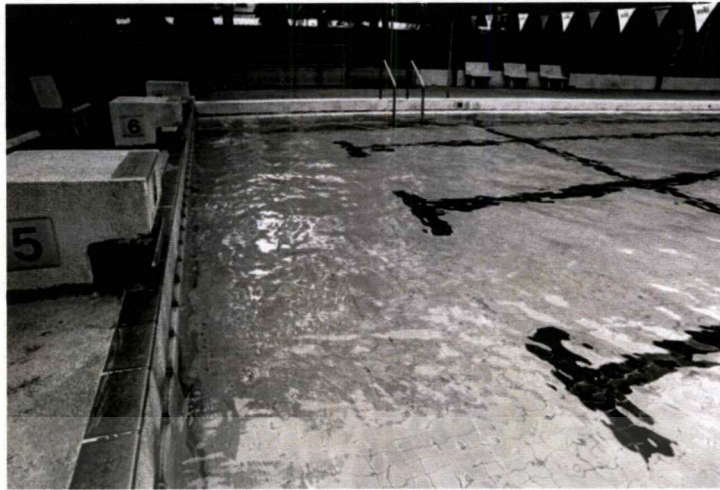

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5

โครงการที่ 3

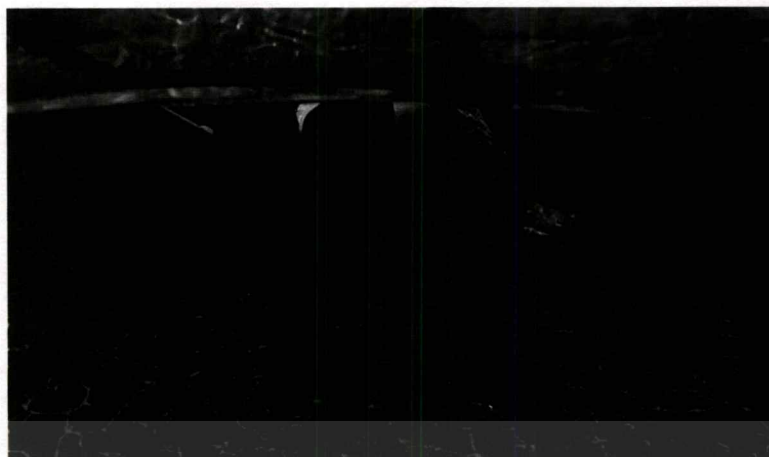
ในโครงการที่ 3 เป็นการจำลองภาพของสภาวะขณะจมน้ำขึ้น โดยเลือกสถานที่ที่มีความใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริง ซึ่งคือสระว่ายน้ำ และได้เลือกภาพร่างชั้นที่ 1, 2, 3 และชั้นที่ 4 มาสร้างเป็นผลงานจริง เนื่องจากการจัดวางองค์ประกอบของภาพมีความสวยงาม มีมุมมองที่สามารถสื่อได้ถึงความน่ากลัวของพื้นที่น้ำที่ดูเหมือนไม่มีพื้นที่ให้สามารถยืนได้ และเป็นมุมมองที่อยู่ใต้น้ำที่มองเห็นผิวหนังด้านบนได้จากใต้น้ำนั้น เพื่อยังคงแสดงถึงสภาวะที่อยู่ในน้ำ ไม่ใช่บนผิวหนังที่สามารถหายใจได้อย่างปกติ

ภาพร่างโครงการที่ 3

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

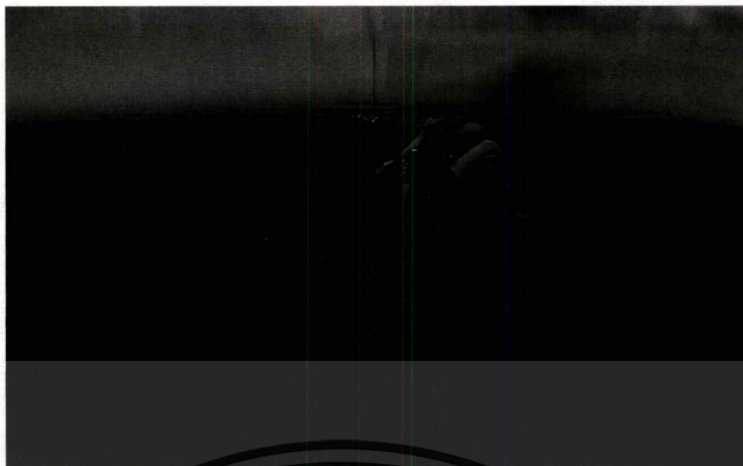

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

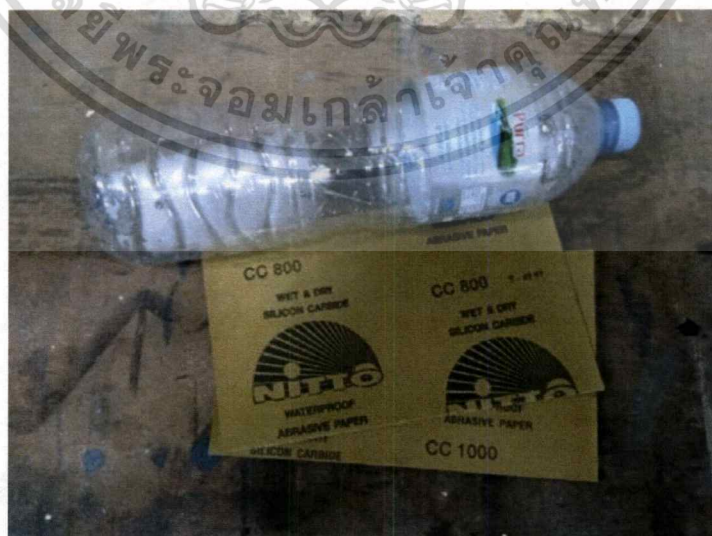
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5

3.2 กระบวนการสร้างงาน

เป็นการขยายแบบร่างลงบนแม่พิมพ์ ด้วยกระบวนการของภาพพิมพ์ร่องลึก โดยกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้น จนสำเร็จผลงานจริงเป็นอธิบายได้ตามขั้นตอนดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์ในการเตรียมแม่พิมพ์

- กระดาษทรายน้ำเบอร์ 800 และเบอร์ 1000
- ขวดน้ำ

ภาพที่ 3.16 วัสดุอุปกรณ์ในการเตรียมแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัสดุอุปกรณ์การทำแม่พิมพ์

- แผ่นทองแดง
- วานิชดำ
- ทินเนอร์
- น้ำมันสน
- ปากกา
- คัตเตอร์
- เศษผ้าสะอาด
- เทปน้ำตาล
- ตะไบเหล็ก
- แบบร่างที่ปรี้นขยายขนาด
- แป้งฝุ่น
- กรดกัดทองแดง
- ขวดเปล่าขนาด 1 ลิตร
- กระดาษเช็ดกรด

ภาพที่ 3.17 วัสดุอุปกรณ์การทำแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

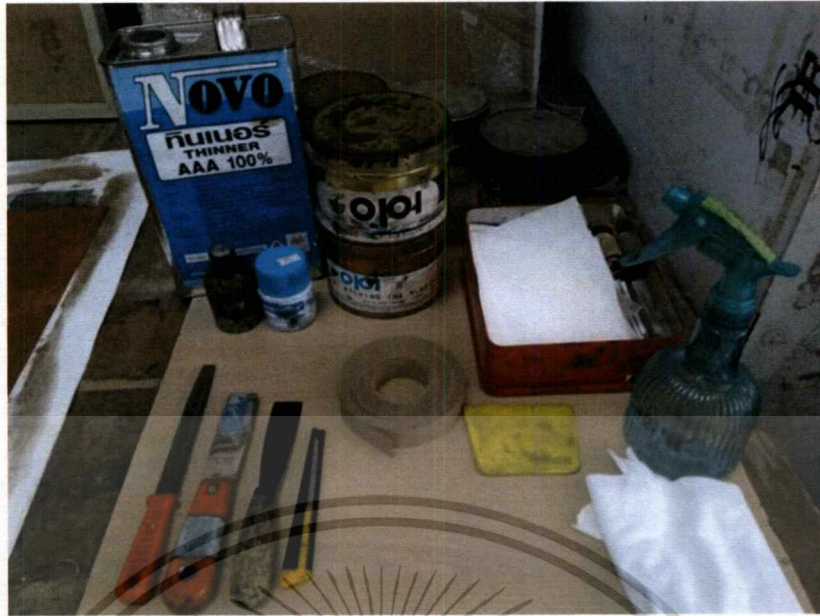

ภาพที่ 3.18 วัสดุอุปกรณ์การทำแม่พิมพ์

3. วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

- หมึกพิมพ์
- กระดาษฟาเบียโน
- กระดาษลอกลาย
- กระดาษบรูฟ
- แผ่นผสมหมึก
- เครื่องตีสี
- ขางปาด
- ลินสีส
- เทปกาวน้ำ
- สเปรย์ฉีดน้ำ
- เศษผ้าสะอาด
- ทินเนอร์
- ผ้าสักหลาด
- กระดานสำหรับตีงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

4. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

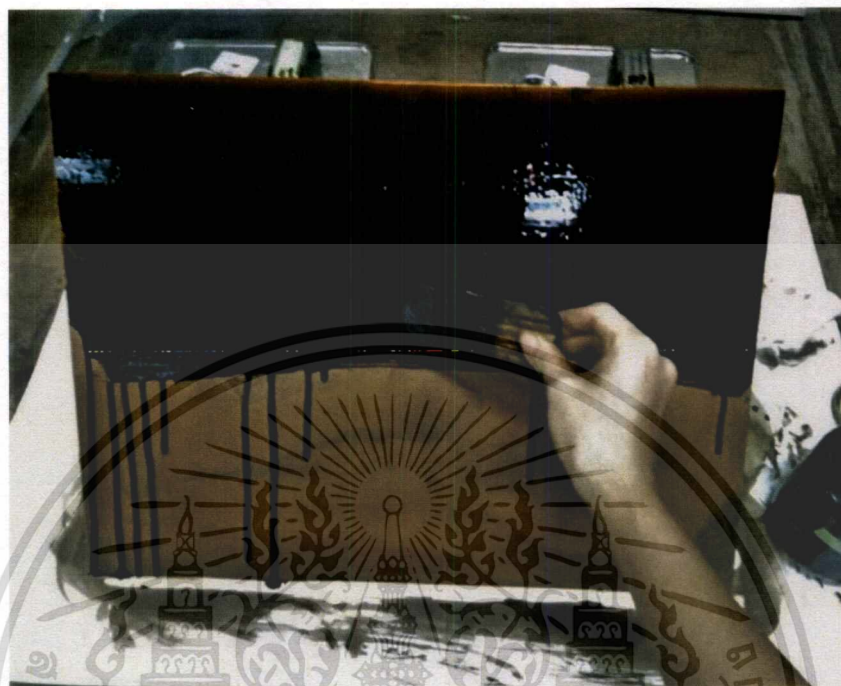
4.1 เตรียมแผ่นทองแดงด้วยการนำมาตัดตามขนาดที่ต้องการ ขัดผิวหน้าของแผ่นทองแดงด้วยกระดาษทรายเบอร์ 800 ก่อนแล้วขัดอีกรอบด้วยกระดาษทรายเบอร์ 1000 เพื่อลบรอยขีดข่วนที่ติดอยู่บนผิวหน้าแผ่นทองแดง จากนั้นล้างด้วยน้ำให้สะอาด ทิ้งไว้ให้แห้ง

ภาพที่ 3.20 ขั้นตอนการขัดแผ่นทองแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 เมื่อแผ่นทองแดงแห้งสนิทจึงนำมาทาวานิชดำทั้ง 2 ด้าน รอให้แห้งแล้วปิดทับด้วยเทปน้ำตาสด้านที่ไม่ได้ใช้ เพื่อกันด้านหลังไม่ให้ครกตกลงไปได้ ส่วนด้านหน้าทาด้วยแป้งฝุ่น

ภาพที่ 3.21 ขั้นตอนการทาวานิชดำ

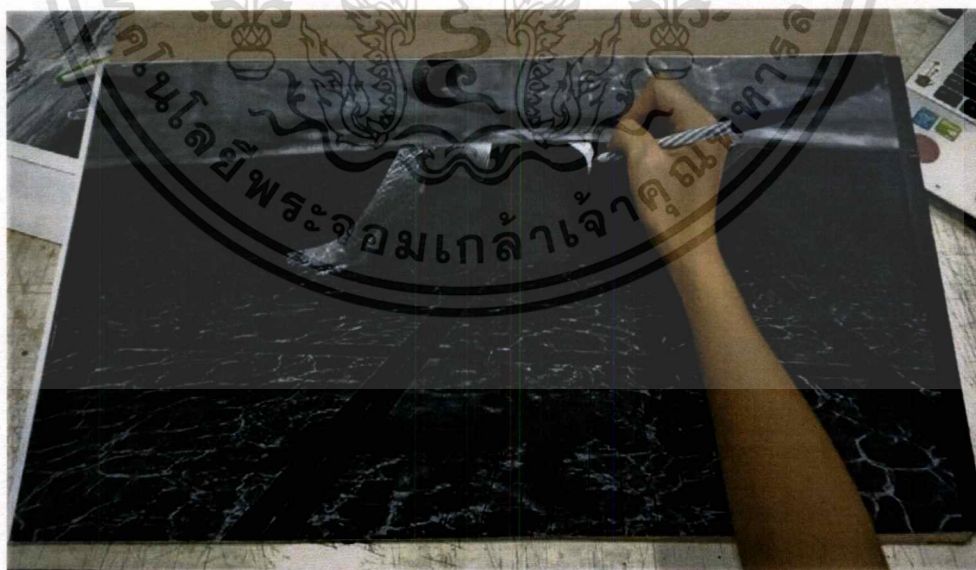
ภาพที่ 3.22 ขั้นตอนรอรวานิชดำแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

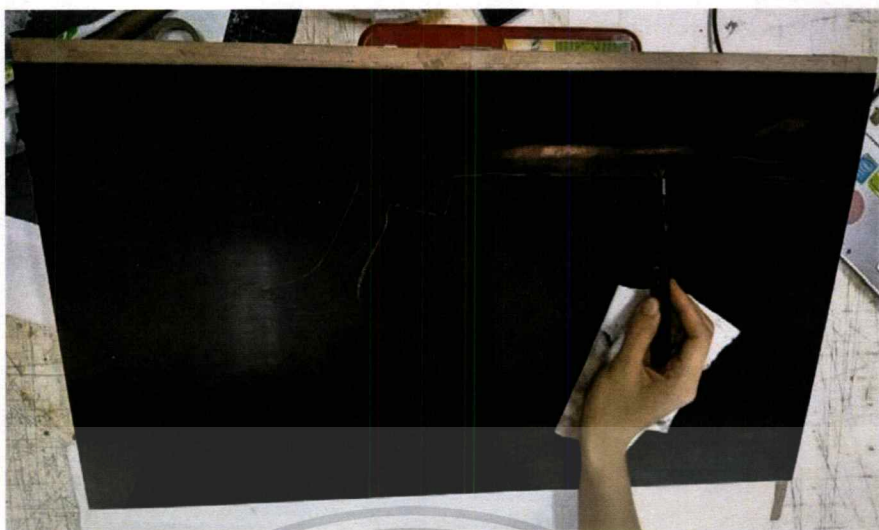
ภาพที่ 3.23 ขั้นตอนการตีพิมพ์น้ำตาล

4.3 นำแบบร่างที่ทำการขยายไว้แล้ววางลงบนแผ่นทองแดงด้านหน้า ร่างตามแบบร่างด้วยปากกาจะทำให้เกิดรอยกดของปากกาที่หน้าแผ่นทองแดง เมื่อเสร็จให้นำแบบร่างออก และลงน้ำหนักแสงเงาตามแบบด้วยคัตเตอร์

ภาพที่ 3.24 ขั้นตอนการร่างแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25 ขั้นตอนการลงน้ำหมักแสงเงา

4.4 เมื่อเสร็จนำไปกักกรดเป็นเวลา 40 นาที ในกระเบาะแช่กรดที่ผสมกรดเอาไว้ในอัตราส่วน 1 : 2 (กรด 1 กิโลกรัม ต่อ น้ำ 2 ลิตร)

ภาพที่ 3.26 ขั้นตอนการกักกรด

4.5 เมื่อแช่กรดครบตามเวลาที่กำหนด นำแผ่นทองแดงขึ้นมาล้างน้ำเปล่า แกะเทปน้ำตาลที่ปะด้านหลังออก แล้วจึงล้างด้วยน้ำมันสน เมื่อล้างวานิชออกจนหมดจึงล้างแผ่นทองแดงให้สะอาดด้วยทินเนอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการนำแม่พิมพ์ขึ้นจากบ่อกรด

ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการล้างกรดกัดทองแดงออกจากแม่พิมพ์ด้วยน้ำเปล่า

ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยน้ำมันสน

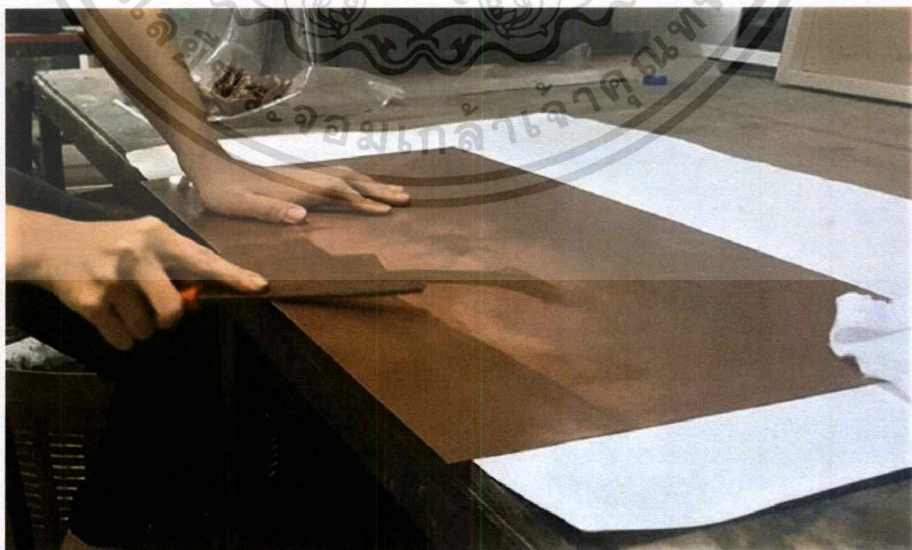
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยทินเนอร์

5. ขั้นตอนการพิมพ์

5.1 เตรียมแม่พิมพ์ที่กักครดและล้างสะอาดแล้วนำมาตะไบขอบด้วยตะไบเหล็ก เพื่อให้ขอบของงานสามารถทำความสะอาดได้ง่าย ขอบของงานเมื่อพิมพ์ออกมาจะไม่เลอะหมึกที่ ล้นออกมา

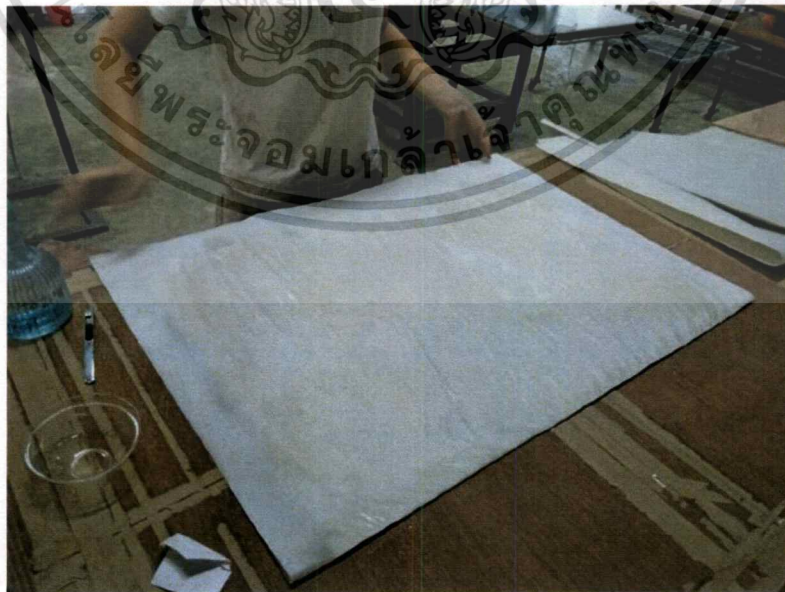
ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการตะไบขอบแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 เตรียมกระดาษสำหรับพิมพ์ด้วยการนำกระดาษฟาเบียโนฉีดย้ำด้วยสเปรย์ให้ทั่วทั้งแผ่น ใช้กระดาษบรูฟวางทับลงบนกระดาษฟาเบียโนที่ฉีดย้ำแล้วทั้งด้านหน้าและหลัง ฉีดย้ำให้ทั่วอีกครั้งทิ้งไว้ระว่างอย่าให้กระดาษแห้งหรือเปียกมากเกินไป

ภาพที่ 3.32 ขั้นตอนการฉีดย้ำด้วยสเปรย์ลงกระดาษฟาเบียโน

ภาพที่ 3.33 ขั้นตอนการชันน้ำด้วยกระดาษบรูฟ

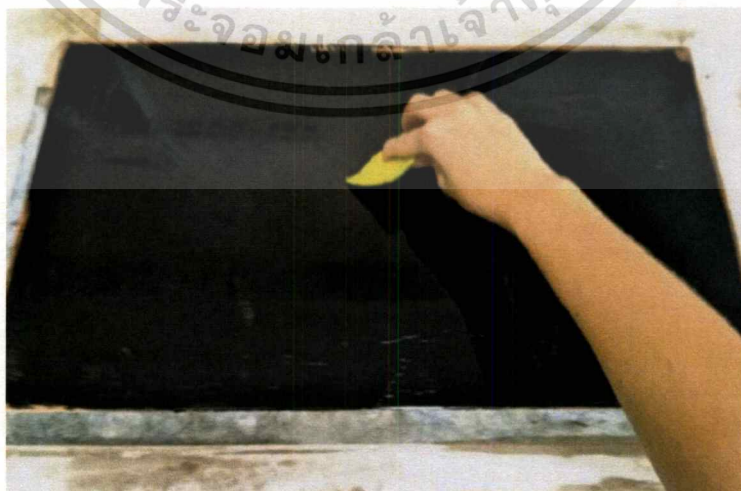
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 เตรียมหมึกสำหรับพิมพ์ด้วยการตักสีดำและน้ำเงินจากกระปุกในปริมาณ 60 : 40 (หมึกสีดำ 60 เปอร์เซ็นต์ ต่อ หมึกสีน้ำเงิน 40 เปอร์เซ็นต์) ลงบนโต๊ะผสมสี หยดลินีสไลส์แล้ว ตีให้เข้ากัน

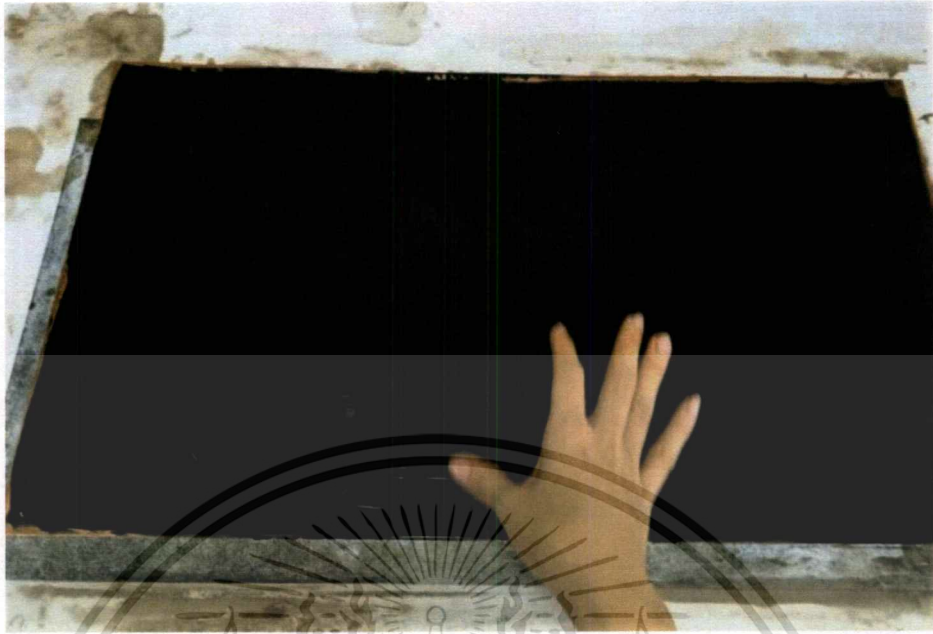
ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนการเตรียมหมึกสำหรับพิมพ์

5.4 ปูกระดาษลงบนโต๊ะที่โต๊ะ นำแม่พิมพ์ที่ตะไบขอบไว้แล้ววางบนกระดาษ ตักสีที่ผสมไว้ลงบนแม่พิมพ์ ใช้ยางปาดปาดหมึกให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์ ใช้นิ้วถูไล่ง้นทั่วเพื่อให้หมึกลงไปร่องของแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.35 ขั้นตอนการปาดหมึกลงบนแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.36 ขั้นตอนการอัดหมึกด้วยนิ้วมือ

5.5 เช็ดหมึกที่หน้าแม่พิมพ์ด้วยกระดาษลอกลาย เพื่อซับหมึกที่เกินออก (หมึกที่
เหลือจากการอัดส่งต่อของแม่พิมพ์) เช็ดจนหมึกที่เกินออกหมด

ภาพที่ 3.37 ขั้นตอนการเช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.38 ขั้นตอนการเช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลาย

5.6 เช็ดขอบแม่พิมพ์ด้วยทินเนอร์ (นำทินเนอร์หยดลงเศษผ้าแล้วเช็ด) เช็ดขอบแม่พิมพ์ด้านหลังเพื่อให้แน่ใจว่าเมื่อแทนพิมพ์กดแม่พิมพ์กับกระดาษแล้วจะไม่มีหมึกเลอะออกนอกตัวงาน

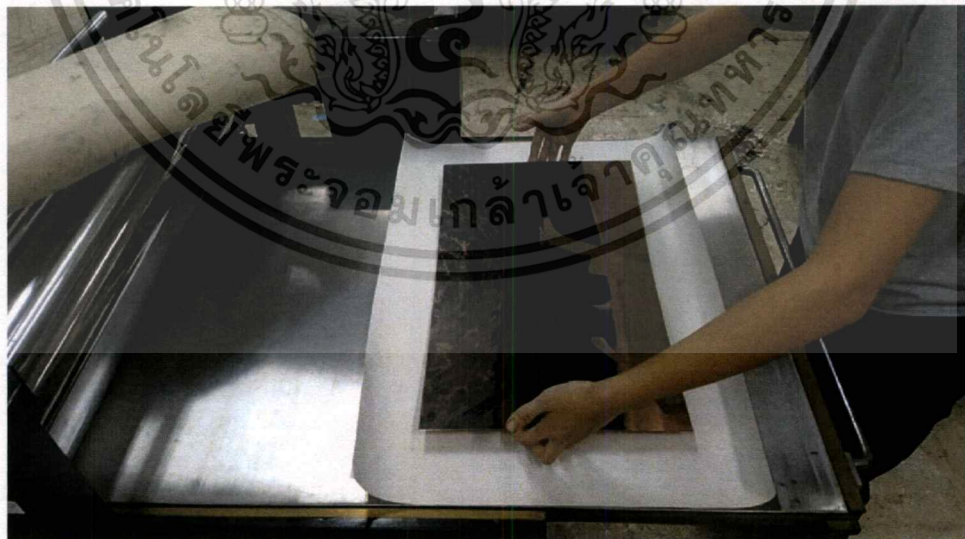
ภาพที่ 3.39 ขั้นตอนการเช็ดขอบแม่พิมพ์ด้วยผ้าชุบทินเนอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7 ดึงแท่นพิมพ์ให้อยู่ฝั่งใดฝั่งหนึ่ง วางกระดาษรูป 1 ไว้บนแท่นพิมพ์ ตามด้วยแม่พิมพ์ วางกระดาษฟาเบียงโนที่หมักไว้แล้ว วางให้แม่พิมพ์อยู่ตรงกลางกระดาษ และวางกระดาษรูปเป็นอันดับสุดท้าย วางผ้าสักหลาดทับกระดาษรูป ดึงลูกกลิ้งให้เท่ากันทั้ง 2 ข้างจนแน่น เริ่มหมุนคันโยกเพื่อพิมพ์งานจนสุดแท่นพิมพ์

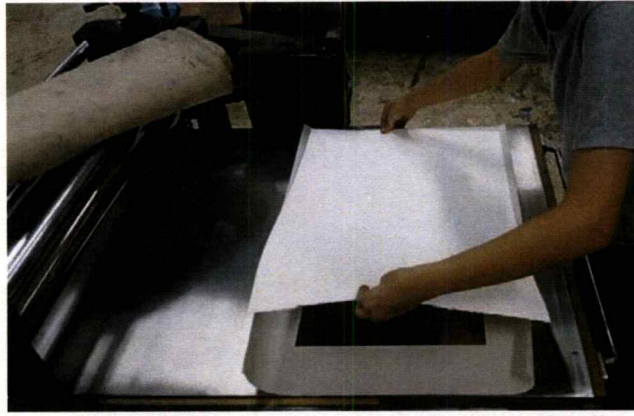

ภาพที่ 3.40 ขั้นตอนการวางกระดาษรูปลงบนแท่นพิมพ์

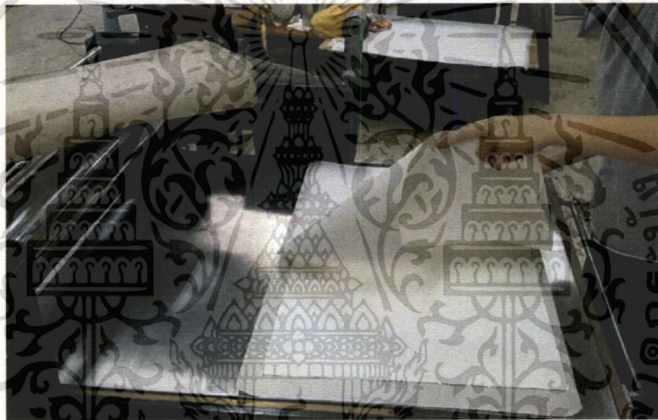

ภาพที่ 3.41 ขั้นตอนการวางแม่พิมพ์ลงบนกระดาษรูป

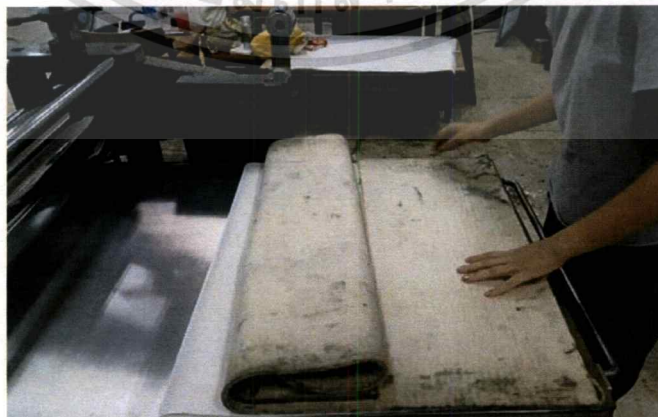
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.42 ขั้นตอนการวางกระดาษฟาเบียโนที่หมักแล้วลงบนแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.43 ขั้นตอนการวางกระดาษบุรูปลงบนกระดาษฟาเบียโน

ภาพที่ 3.44 ขั้นตอนการวางสั๊กะหลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.45 ขั้นตอนการตั้งแท่นพิมพ์

ภาพที่ 3.46 ขั้นตอนการหมุนแท่นพิมพ์

5.8 เปิดผ้าสักหลาดออก นำกระดาษรูปแผ่นบนสุดวางลงไว้ที่กระดานติดงาน เปิดกระดาษฟาเบียงโนออกจากแม่พิมพ์ (ระวางอย่าให้กระดาษหัก ขาด หรือเลอะ) วางชิ้นงานที่ได้ลงบนกระดาษรูปที่วางเตรียมไว้ที่กระดานติดงาน วางงานที่พิมพ์ออกมาลงบนกระดาษรูปแล้วตัดขอบกระดาษรูปออกให้เท่าชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

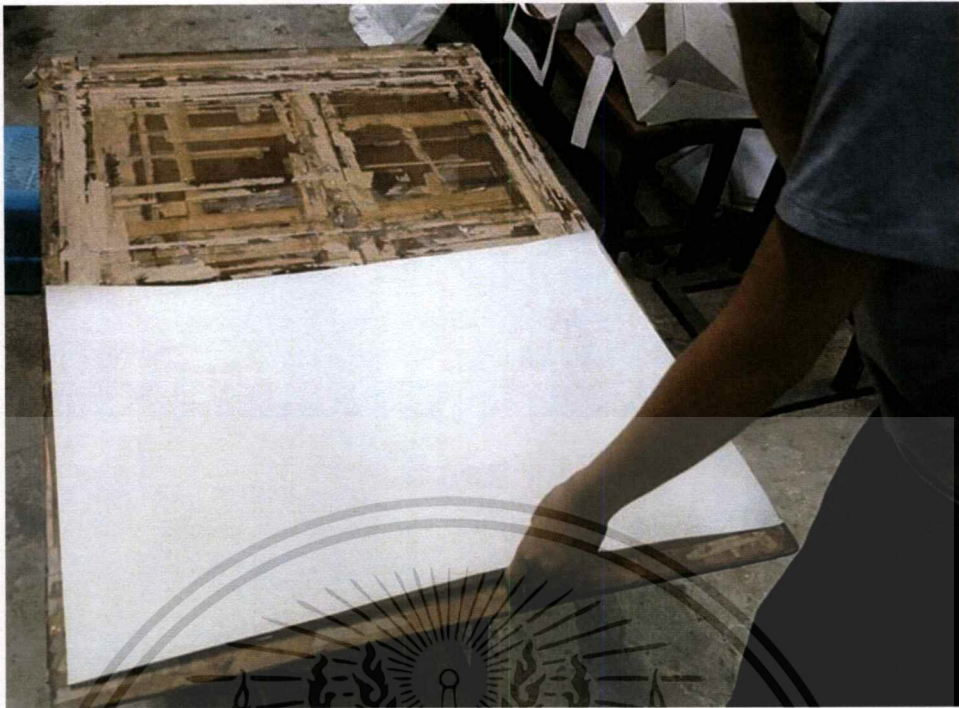

ภาพที่ 3.47 ขั้นตอนการเปิดสั๊กกะหลาด

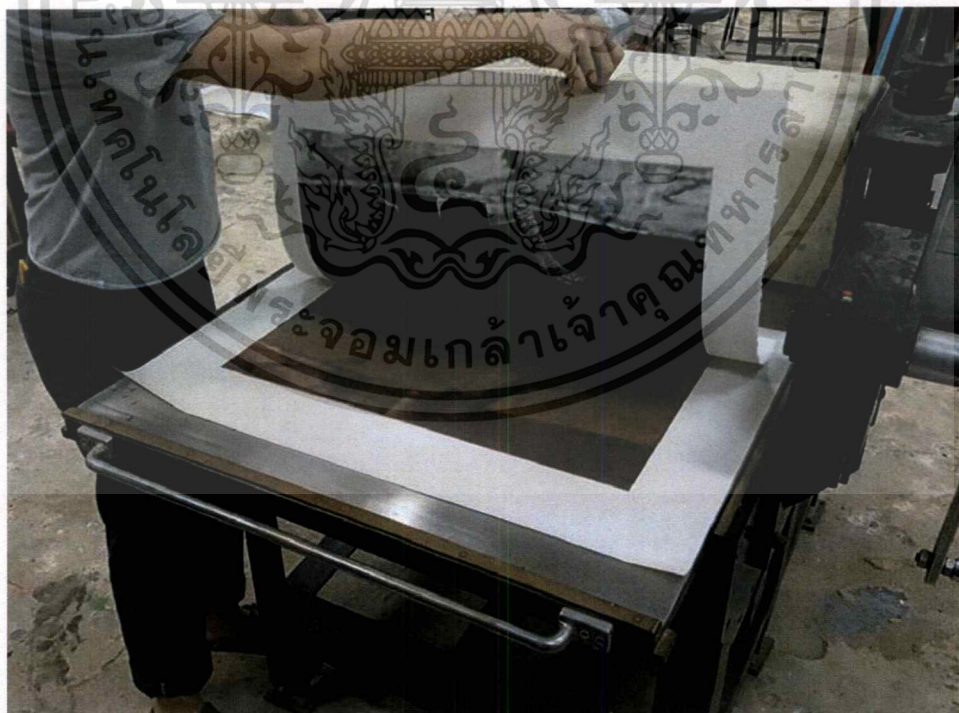

ภาพที่ 3.48 ขั้นตอนการเปิดกระดาษรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.49 ขั้นตอนการวางกระดาษรูปที่กระดาษสำหรับตีงาน

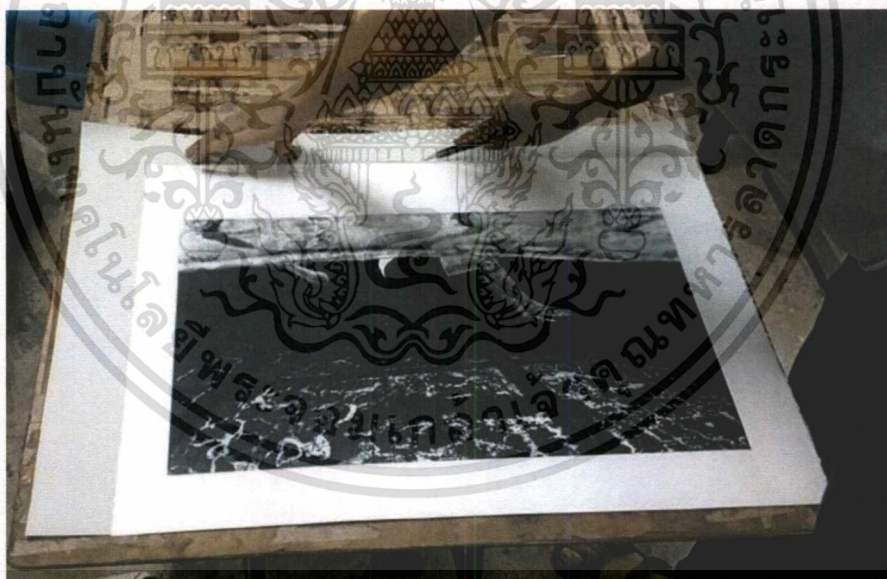

ภาพที่ 3.50 ขั้นตอนการเปิดกระดาษฟาเบียโน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

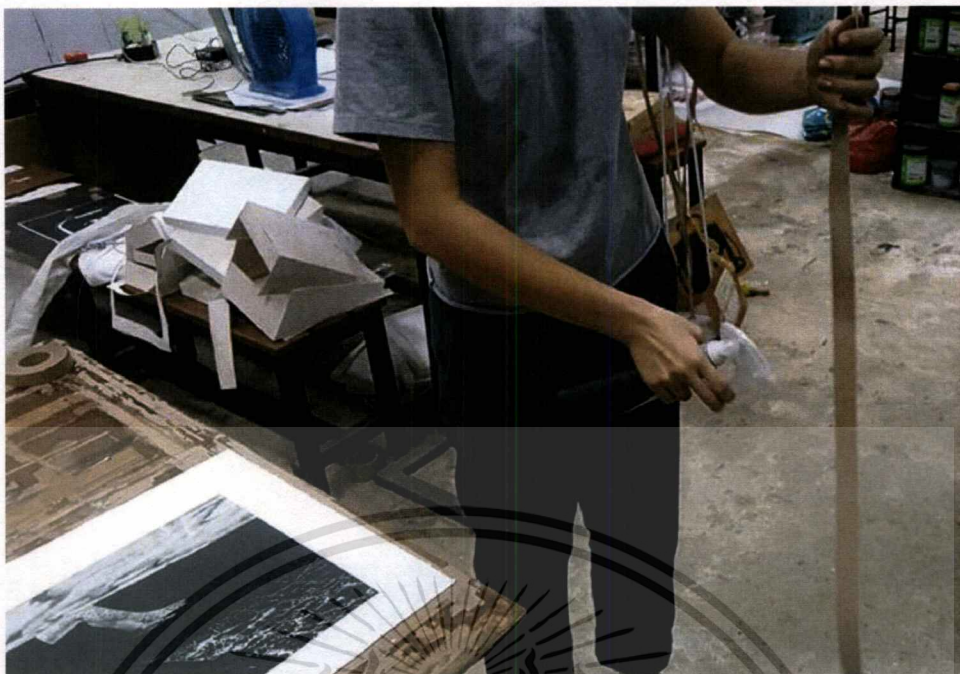
ภาพที่ 3.51 ขั้นตอนการวางกระดาษฟาเบียง โนลงบนกระดาษรูปที่วางเตรียมไว้

ภาพที่ 3.52 ขั้นตอนการตัดขอบกระดาษรูปที่เกินออก

5.9 ตัดงานกับกระดาษด้วยเทพกาวน้ำ (ใช้สเปรย์ฉีดน้ำใส่เทพกาวน้ำที่เตรียมไว้ให้ทั่ว) แปะเทพกาวน้ำจากขอบกระดาษงานเข้ามาในดวงงานประมาณ 1 ถึง 2 เซนติเมตร (ระวังอย่าให้กระดาษพอง) ฉีดสเปรย์เป็นละอองน้ำลงบนงาน (อย่าฉีดลงดวงงาน โดยตรง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

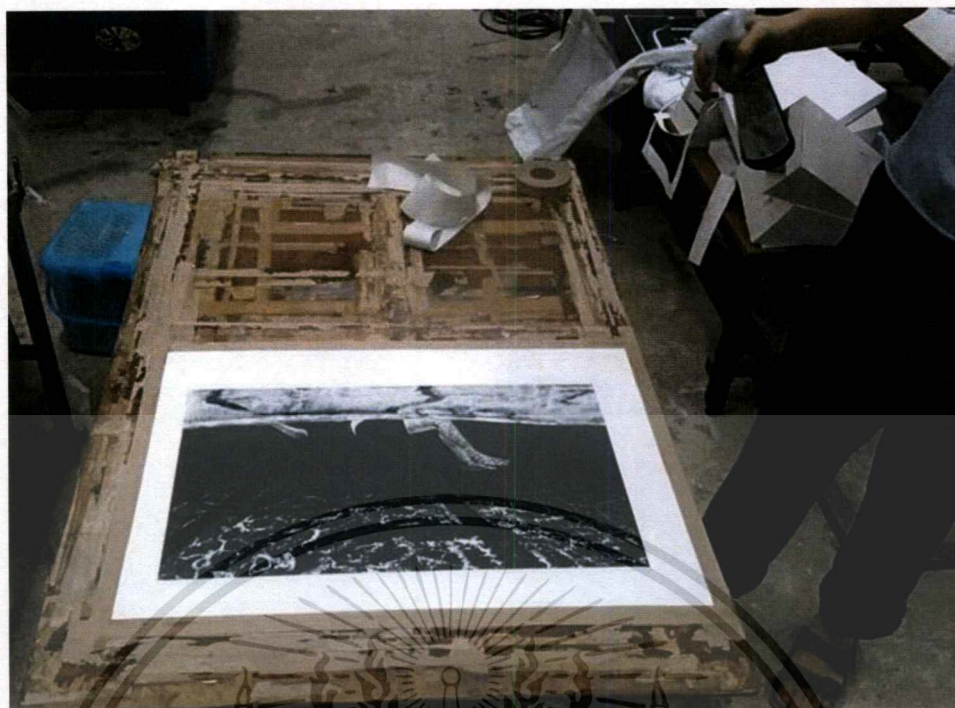

ภาพที่ 3.53 ขั้นตอนการติดเทปกาวน้ำด้วยสเปรย์

ภาพที่ 3.54 ขั้นตอนการติดขอบงานด้วยเทปกาวน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.55 ขั้นตอนการติดสเปร์เป็นละอองน้ำลงบนงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือความงาม ซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ (ชะลูด นิ่มเสมอ, 2554 :18) การเรียนรู้ถึงองค์ประกอบศิลป์จึงจำเป็นในการสร้างสรรค์งานศิลปะทุกแขนง โดยมีการยึดหลักการวิเคราะห์ที่ประกอบไปด้วย เอกภาพ ดุลยภาพ การเคลื่อนไหว และความเป็นเด่น

โดยการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 5 ชิ้น เลือกนำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้นเพื่อการวิเคราะห์หลักองค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้อย่างละเอียดและครบถ้วน

ภาพผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ midway

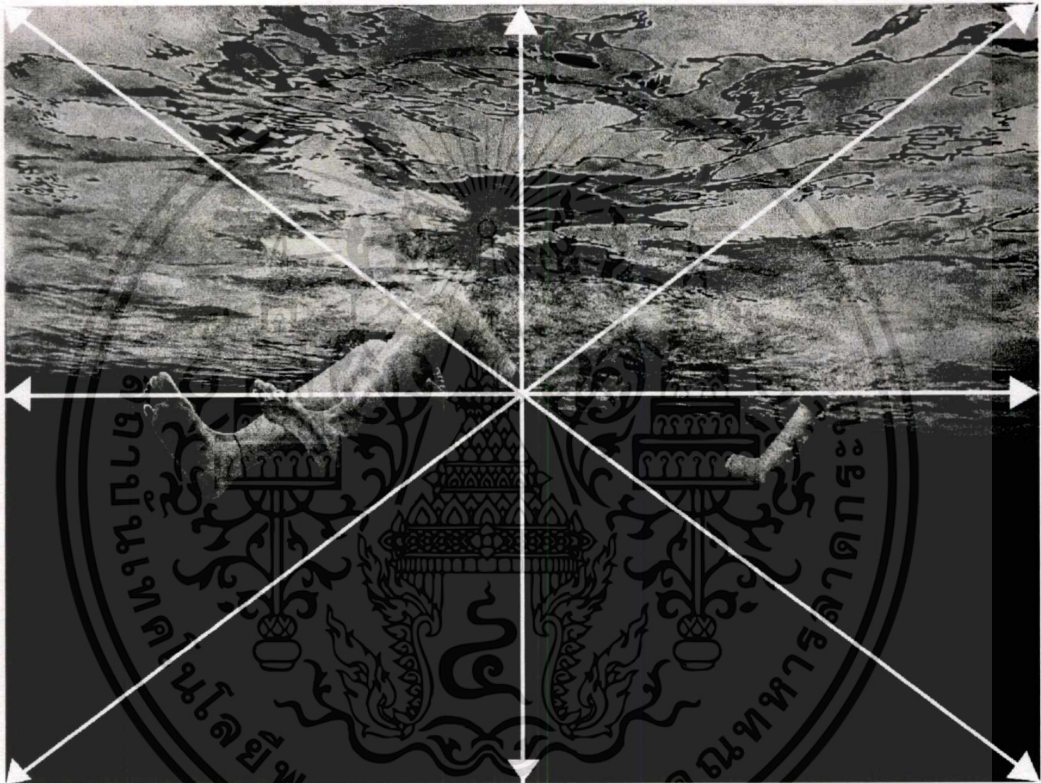

ภาพที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน midway

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

ความเป็นอันเดียวกัน การประกอบกันของส่วนต่างๆเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวขึ้นอย่าง สมบูรณ์ กฎของเอกภาพเป็นสากล เป็นกฎของความสมดุล(Balance) กฎของการรวมกัน Cohesion) มีระเบียบ(Order)จากส่วนที่ใหญ่ที่สุดคือจักรวาล จนกระทั่งส่วน ที่เล็กที่สุดคือ อนุส่วนอยู่ในกฎของเอกภาพอันเดียวกัน องค์ประกอบ ศิลป์ เหมือนกับองค์ประกอบของชีวิต เป็นการสร้างเอกภาพขึ้นมาจาก ความสับสนยุ่งเหยิง จัดสรรสิ่งที่ขัดแย้งกันให้เข้ากันได้ (ชลุค นิมเสมอ, 2526 : 27)

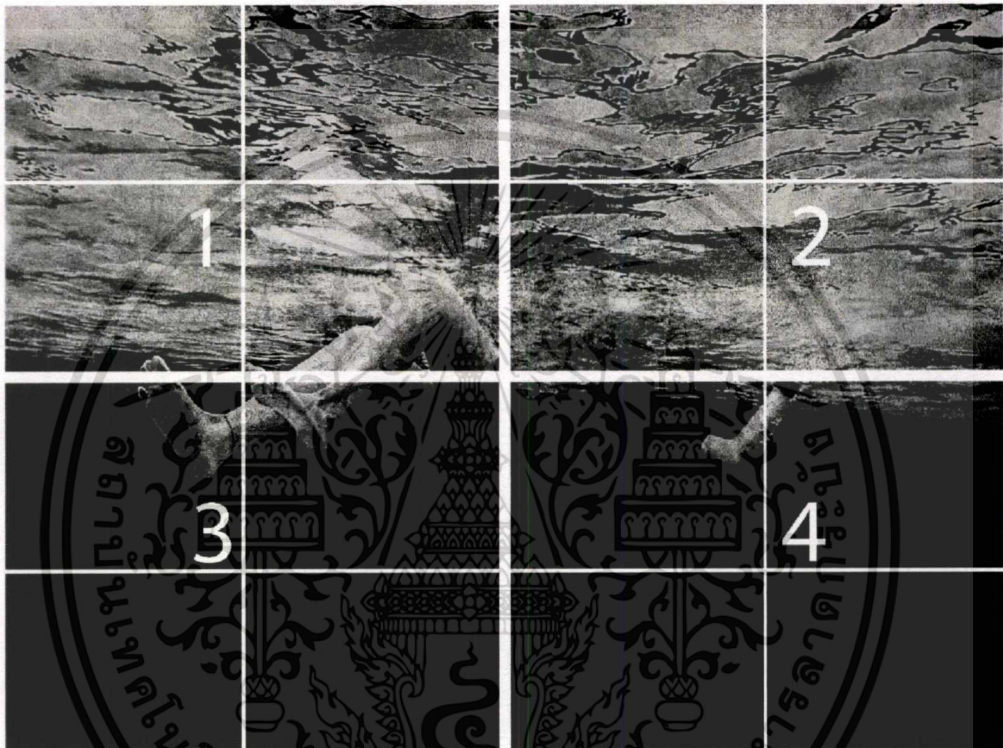
ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชั้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจทางด้านเนื้อหาจากประสบการณ์จริง ที่แสดงถึงสภาวะการขาดอากาศหายใจขณะจมน้ำที่อยู่ระหว่างผิวน้ำ และใต้น้ำนั้นมีความมืด เวิ้งว้าง และความน่ากลัว ในขณะที่ผิวน้ำยังพอมองเห็นแสงตกกระทบจากด้านบน ผลงานชิ้นนี้ยังถ่ายทอดถึงสภาวะกำกวมระหว่างมีอากาศหายใจ และไม่มี บรรยากาศของภาพ และรูปทรงคนสามารถถ่ายทอดถึงเนื้อหาแนวความคิดได้อย่างสอดคล้อง และกลมกลืนกัน จึงทำให้ผลงานชิ้นนี้เกิดความเป็นเอกภาพ ทั้งทางด้านความคิด และรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 คุณภาพ (Balance)

คุณภาพ คือ คุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คุณภาพทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะ คุณภาพมีความหมายรวมไปถึงการประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่งหรือในงานศิลปะชิ้นหนึ่ง (ชวลิต นิ่มเสมอ, 2539 : 128)

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงคุณภาพของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นดุลยภาพแบบอสมมาตร เนื่องจากมีน้ำหนักของภาพที่คำลิกในพื้นที่ที่ 3 และ 4 แต่มีการถ่วงดุลด้วยละลอกน้ำในพื้นที่ที่ 1 และ 2 รวมไปถึงจุดเด่น คือรูปทรงคนที่กำลังจะจมน้ำในส่วนกลางภาพ เป็นการประสานให้น้ำหนักที่คำลิกในพื้นที่ที่ 3 และ 4 เชื่อมเข้ากับพื้นที่ 1 และ 2

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

เป็นอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ดูได้โดย รับรู้จากสิ่งที่อยู่นิ่ง (Static) ได้ด้วย การเห็นหรือด้วย ประสาทสัมผัสทางตา ว่าสิ่งนั้น มีการเคลื่อนไหว ไม่ใช่การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริง เพราะงานทัศนศิลป์โดยทั่วไป จะไม่มีการเคลื่อนไหว แต่ลักษณะของทัศนธาตุ รวมทั้งองค์ประกอบ ทางศิลปะ ทำให้รู้สึกว่ามี การเคลื่อนไหว ผ่านจังหวะสัมผัส และความรู้สึกของการเคลื่อนไหวนั้น ส่วนหนึ่ง ก็เกิดจาก ประสบการณ์จากการรับรู้ ของมนุษย์จากธรรมชาติ เช่นเดียวกัน (การเคลื่อนไหวและ ทิศทาง, 2550 : ออนไลน์)

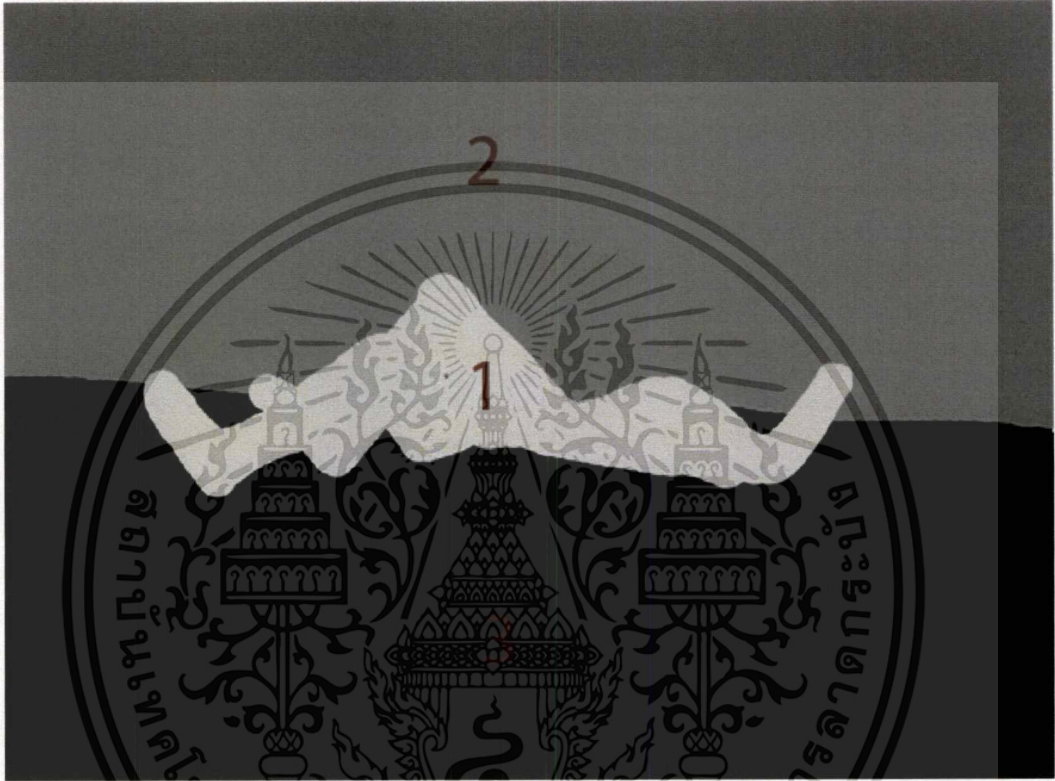
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 2

การเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากการใช้ทัศนธาตุที่แตกต่างกันของน้ำหนัก แสงเงา ที่มาจากภาพเหตุการณ์ของการจมลงในหลักแรงโน้มถ่วงโลก จากผิวน้ำด้านบน ลงสู่ น้ำด้านล่าง เป็นการเคลื่อนที่ไปอย่างช้า ๆ แต่ต่อเนื่อง ผิวน้ำมีการเคลื่อนไหวจากการตกกระทบของตัว วัตถุไปตามลูกศร ซึ่งวัตถุที่ตกกระทบคือตัวคน และตัววัตถุเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลกจึงทำให้ เคลื่อนที่ลงด้านล่างตามลูกศร แขน และขาของรูปทรงคนนั้นเคลื่อนที่ตามสัญชาตญาณการเอาชีวิตรอดของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น คือ ส่วนสำคัญที่ปรากฏชัด มีความสะดุดตาที่สุดในงานศิลปะ จุดเด่นจะช่วยสร้างความน่าสนใจภายในผลงาน และเป็นจุดนำสายตาในผลงาน การสร้างจุดเด่นให้กับงานเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นการชักจูงให้ผู้ดูเกิดความสนใจ (ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์, 2553 : ออนไลน์)

ภาพที่ 4.5 การแสดงความเป็นเด่นของงาน ชั้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีจุดเด่นอยู่ที่หมายเลข 1 เนื่องจากเป็นรูปทรงคนรูปทรงเดียวในภาพ และอยู่กึ่งกลางของภาพ เป็นตัวกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพ เป็นจุดที่มีความสว่างที่สุด มีน้ำหนักและรายละเอียดที่ชัดเจนทำให้เกิดจุดนำสายตา จึงเกิดเป็นจุดเด่นของภาพมากกว่าจุดอื่น จุดรองลำดับที่ 2 เป็นจุดที่มีรายละเอียด และความสว่างรองจากจุดเด่นที่ 1 เนื่องจากมีน้ำหนักโดยรวมเป็นค่าน้ำหนักเทา โดยมีทั้งน้ำหนักเข้ม และสว่างสลับกันไปเป็นน้ำหนักของระลอกน้ำที่ตกกระทบของแสงจากด้านบน แต่ก็มีความสว่างมากกว่าจุดรองลำดับที่ 3 และจุดรองลำดับที่ 3 เป็นจุดที่มีความสว่างน้อยที่สุด เป็นจุดที่มีน้ำหนักเข้มที่สุดในภาพ ทำให้ภาพเกิดความลึกลับคล้ายกับได้น้ำที่ดูเลวี่งคว้าง นากลัว และมองไม่เห็น ซึ่งอยู่ในส่วนที่เป็นพื้นหลังของภาพ

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

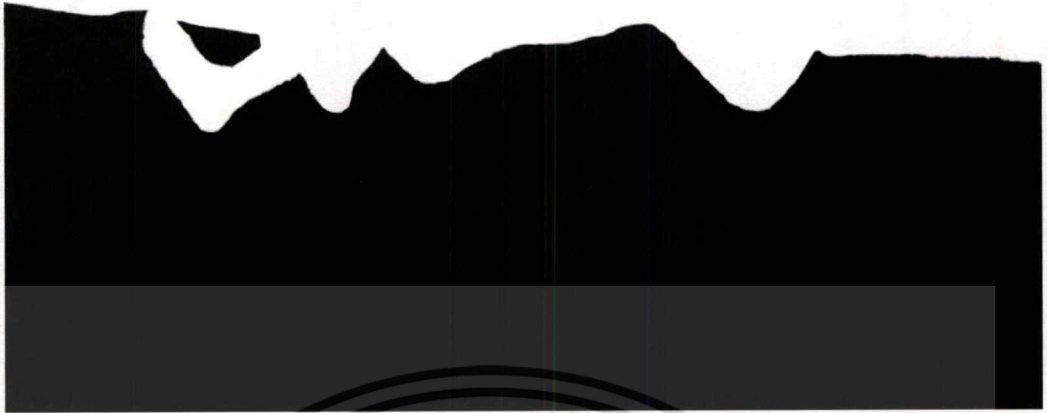
4.2.1 ลักษณะผิว (Textures)

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วรู้สึกถึงความหยาบ ความเรียบ ขรุขระ แตกต่างออกไป ตามลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ (ชูลูด นิ่มเสมอ, 2554 : 82)

ภาพที่ 4.6 ลักษณะผิว ก.

- ก. ลักษณะพื้นผิวของผืนผ้าที่กำลังเคลื่อนไหว จึงทำให้เกิดพื้นผิวที่ไม่เรียบนิ่ง เนื่องจากน้ำ และคนที่กระทบกัน ทำให้เกิดเป็นระลอกคลื่นที่มีการเคลื่อนไหวไปตามแรงที่ส่งมา และแสงที่ส่องทะลุลงมาทำให้เป็นเป็นน้ำหนักที่แตกต่างกันเนื่องจากมวลความหนาแน่นของน้ำ

ภาพที่ 4.7 ลักษณะผิว ข.

- ข. ลักษณะพื้นผิวของพื้นหลังของภาพ เป็นพื้นผิวเรียบ ทึบทำให้เกิดความลึก และมีน้ำหนักเข้มที่สุดในภาพ เป็นส่วนที่ช่วยทำให้เกิดการผลัดระยะของภาพ

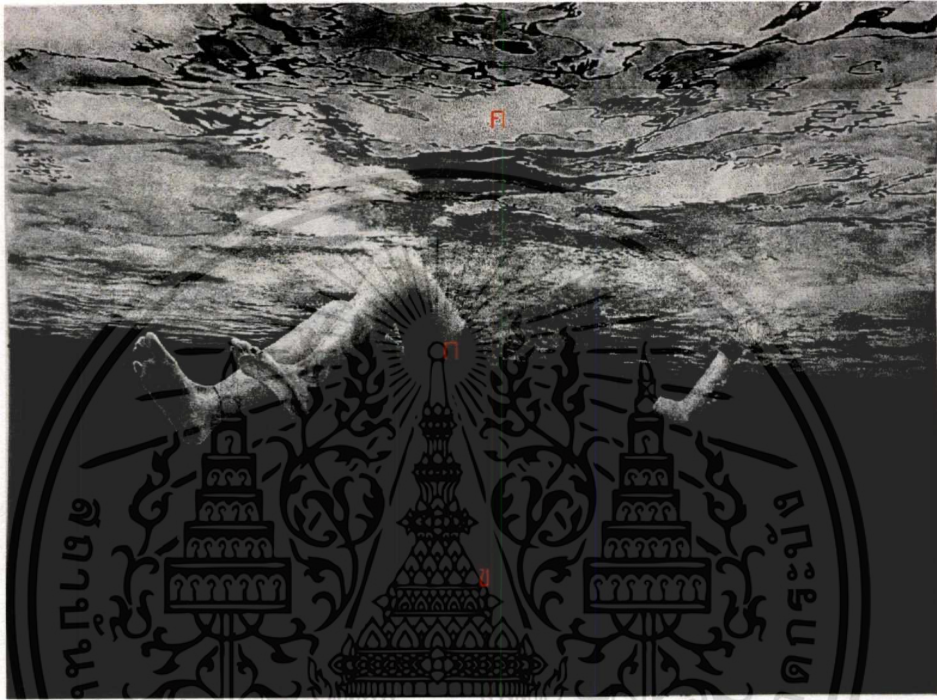

ภาพที่ 4.8 ลักษณะผิว ก.

- ก. ลักษณะพื้นผิวของผิวคนซึ่งถูกแสงที่ส่องผ่านผิวน้ำลงมาตกกระทบ ทำให้เกิดเป็นลวดลายของผิวน้ำที่กำลังเคลื่อนไหว ในลักษณะผิว ก.

4.2.3 น้ำหนัก แสงเงา (Shadow)

น้ำหนักเกิดจากความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ โดยในชิ้นงานนั้นจะประกอบไปด้วยความอ่อนเข้มของน้ำหนักแตกต่างกันออกไป นอกจากน้ำหนักและแสงจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรงตามธรรมชาติแล้วนั้น ยังสามารถให้อารมณ์ และความรู้สึกภายในผลงานอีกด้วย (ชูลุด นีม์เสมอ, 2554 : 49)

ภาพที่ 4.9 น้ำหนัก แสงเงา ก.

ก. น้ำหนักแสงเงาเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในภาพ เนื่องจากหากไม่มีแสงและเงาจะไม่สามารถแยกสัดส่วน และรูปทรงของคนได้ ผิวด้านบนที่อยู่ใกล้ผิวน้ำจะมีความสว่างมากกว่า เนื่องจากแสงส่องลงมาจากผิวน้ำในส่วนบนของภาพ

ข. น้ำหนักแสงเงาในส่วนพื้นหลังของภาพที่มีน้ำหนักที่มีดลิ่งที่สุด ทำให้เกิดการผลักระยะของภาพ และช่วยให้จุดอื่นของภาพนั้นดูโดดเด่นมากขึ้น

ค. น้ำหนักแสงเงาในส่วนของผิวน้ำส่วนบนสุดของภาพ เป็นผิวน้ำในมุมมองจากใต้ น้ำแสงเงาที่เกิดขึ้น เกิดจากแสงที่ส่องผ่านผิวน้ำลงมา ผิวน้ำที่มีการเคลื่อนไหวทำให้ความหนาแน่นของน้ำต่างกัน แสงที่ส่องผ่านลงมาทำให้เกิดเป็นน้ำหนักแสงเงาที่มีความสว่าง และความเข้มต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

การทำศิลปนิพนธ์ชุด น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน นี้มีที่มาจากประสบการณ์ตรงที่เคยเกิดเหตุการณ์จมน้ำ ซึ่งกลายเป็นความรู้สึกที่แทรกอยู่ในความคิดทุกครั้งที่พบเจอฟื้นที่ที่เป็นน้ำ ทำให้เห็นหรือคิดถึงสิ่งที่ผู้อื่นไม่คาดคิด ทั้งในเรื่องของมุมมอง ความรู้สึกที่รับรู้จากการมองเห็น ทั้งความกลัว และความเคืองกว้าง เมื่อเห็นภาพ และนึกถึงเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้น จึงนำมุมมองของความคิดนี้มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ ผ่านทางกระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ในรูปแบบและเทคนิคที่มีความเฉพาะตัว เพื่อให้ผู้อื่น ได้มองเห็นในมุมมองที่อาจต่างจากที่เคยมอง เคยรู้สึก รับรู้ ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องมีความรู้สึกร่วมที่เหมือนกับตัวศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงาน แต่เป็นความรู้สึกใหม่ที่เกิดจากประสบการณ์ของผู้ชมเอง

ปัญหาในการทำศิลปนิพนธ์ชุด น้ำ อากาศ กับสภาวะไร้ออกซิเจน นี้ เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 ปัญหาที่เกิดขึ้น ปัญหาที่ 1 คือในพื้นที่ของงานที่เป็นสีดำนั้น เนื่องจากว่าตอนเขียนเขียนไม่ทึบพอ ทำให้เมื่อนำไปแช่กรดกัดทองแดงไม่สามารถกัดลงไปได้ทั่ว เมื่อพิมพ์ออกมาจึงเกิดเป็นจุดสีขาว และดำไม่ทั่ว จำเป็นต้องเขียนเพิ่มในจุดที่ขาวแล้วนำไม่แช่กรดเพิ่มอีกรอบ

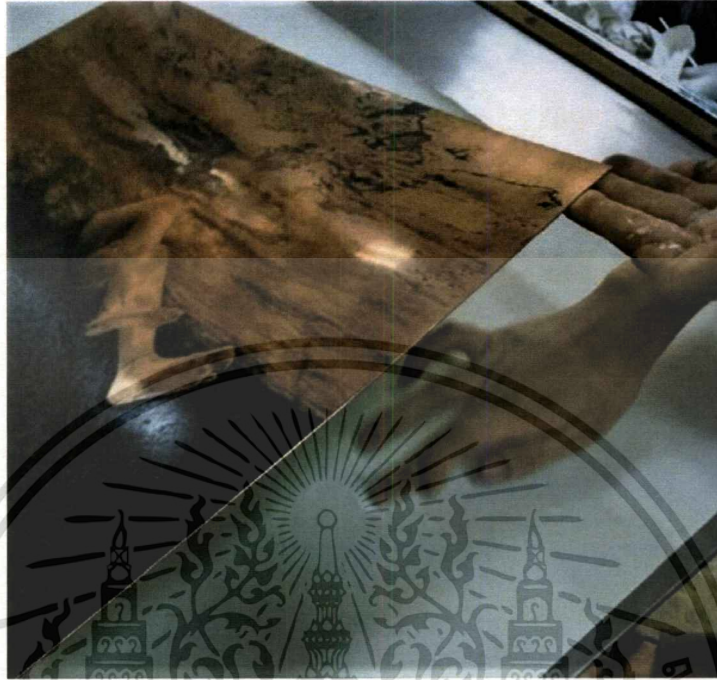
ปัญหาที่ 2 คือจุดที่เป็นละอองของฟองอากาศที่จะต้องขาว แต่เนื่องจากตอนเขียนใช้วิธีเขียนน้ำหนักให้ทั่วก่อนแล้วจึงปิดวานิชเพิ่มเป็นจุด ๆ ทับลงไปแล้วจึงนำไปแช่กรดกัดทองแดง ทำให้หน้าแม่พิมพ์ซ้ำเป็นรอยที่เขียน ถึงแม้จะปิดวานิชก่อนนำไปแช่ทำให้กรดไม่สามารถกัดลงไปได้ แต่เมื่อพิมพ์เกิดเป็นน้ำหนักเทา เนื่องจากหน้าแม่พิมพ์ที่ซ้ำทำให้ตอนเช็ดหมึกไม่สามารถเช็ดให้สะอาดจนขาวได้

ปัญหาที่ 3 คืองานชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2 นั้นเนื่องจากเป็นชิ้นที่มีรายละเอียดเยอะ จึงต้องใช้เวลานานในขั้นตอนของการเขียนแม่พิมพ์ ทำให้วานิชที่ทาหน้าแม่พิมพ์นั้นหลุดออกเวลาเขียน อาจเพราะทาไว้นาน รวมกับอากาศที่ร้อน จึงทำให้วานิชนั้นเสื่อมสภาพและหลุดออกในบางจุด บริเวณนั้นจึงมีน้ำหนักที่เข้มกว่าความต้องการ

ปัญหาที่ 4 คือในงานชิ้นที่ 5 เนื่องจากการใช้ด้านหลังของแม่พิมพ์ที่เคยใช้แล้วนั้น มีรอยที่ไม่สามารถขัดออกได้ อาจเพราะงานที่ทำครั้งก่อน ที่ด้านหลังของแม่พิมพ์ที่ทาวานิช และติดยูนิเทปไว้วันนั้นเกิดหลุด ทำให้กรดกัดทองแดงนั้นสามารถกัดเข้าเนื้อแม่พิมพ์ด้านหลัง จึงเกิดเป็นรอยที่ไม่สามารถขัดออกได้ด้วยกระดาษทรายน้ำ

ปัญหาที่ 5 คือในการพิมพ์งานชิ้นที่ 2 นั้น ในขั้นตอนการวางแม่พิมพ์ เนื่องจากล้างมือไม่สะอาดทำให้มีหมึกเลอะที่หลังมือ ตอนวางแม่พิมพ์จึงทำให้กระดาษบรูฟที่วางรองอยู่นั้นเลอะ จึง

ต้องใช้แป้งฝุ่นมาทาทับ เพื่อไม่ให้เลอะไปถึงกระดาษที่พิมพ์ลงไป เพราะเมื่อนำเข้าแทนพิมพ์จะเกิดแรงกด ทำให้รอยเลอะนั้นสามารถติดไปยังกระดาษอีกแผ่นได้

ภาพที่ 5.1 การแก้ไขปัญหาที่ 5 การทาแป้งฝุ่นเพื่อกันรอยหมึกเลอะกระดาษ

บรรณานุกรม

- ครูจิ้น. 2015. รวบรวมประสบการณ์จมน้ำที่ไม่มีวันลืม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.
<http://krujinkrub.com/333/รวบรวมประสบการณ์จมน้ำ.html>
 (วันที่สืบค้น : 25 มกราคม 2562)
- นาวาอากาศเอก อมร แสงสุพรรณ. 2538. ภาวะพร่องออกซิเจน (HYPOXIA). [ออนไลน์]. เข้าถึง
 ได้จาก. <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php>
 (วันที่สืบค้น : 21 มกราคม 2562)
- บุญรุ่ง ดันติราพันธ์. 2552. ความตั้งใจ..เมื่อรอดตายจากการจมน้ำ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.
<https://www.gotoknow.org/posts/>
 (วันที่สืบค้น : 25 มกราคม 2562)
- พลตำรวจตรี เลียง หุยประเสริฐ. 2556. บทที่ 8 การตายจากขาดอากาศ (ASPHYXIA). [ออนไลน์].
 เข้าถึงได้จาก. <http://www.ifm.go.th/ifm-book/ifm-textbook/>
 (วันที่สืบค้น : 19 มกราคม 2562)
- พลตำรวจตรี เลียง หุยประเสริฐ. 2556. บทที่ 9 การตายจากจมน้ำ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.
<http://www.ifm.go.th/ifm-book/ifm-textbook/147-electrolyte-disturbances.html>
 (วันที่สืบค้น : 19 มกราคม 2562)
- รศ.นพ.สมศักดิ์ เทียมเก่า. 2011. สมองขาดออกซิเจน สมองพร่องออกซิเจน (Cerebral hypoxia).
 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก. <http://haamor.com/th/สมองขาดออกซิเจน/>
 (วันที่สืบค้น : 19 มกราคม 2562)
- Anonimeco. 2018. ความกลัว. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก. <https://th.m.wikipedia.org/wiki/ความกลัว>
 (วันที่สืบค้น : 13 มกราคม 2562)
- Anonymous. 2531. โฟเบีย / โรคกลัว. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.
<https://www.doctor.or.th/article/detail/5360>
 (วันที่สืบค้น : 13 มกราคม 2562)
- Dina Spector. 2018. **Humans need food and water to survive.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.
<https://www.iflscience.com/health-and-medicine/heres-how-many-days-a-person-can-survive-without-water-1/>
 (วันที่สืบค้น : 23 เมษายน 2562)
- Emily Wax. 2560. **Water in diet.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.
<https://medlineplus.gov/ency/article/002471.htm>
 (วันที่สืบค้น : 23 เมษายน 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Jerome London. 2018. **The Unedited Truth About Thalassophobia: Fear Of Deep,**

Dark Water. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.

<https://thoughtcatalog.com/jeremy-london/2018/05/thalassophobia-fear-of-deep-dark-water/>

(วันที่สืบค้น : 13 มกราคม 2562)

Sara Lindberg. 2018. **Managing the Fear of Water (Aquaphobia).** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.

<https://www.healthline.com/health/aquaphobia>

(วันที่สืบค้น : 15 มกราคม 2562)

Julia Layton. 2019. **How Fear Works.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.

<https://science.howstuffworks.com/life/inside-the-mind/emotions/fear.htm>

(วันที่สืบค้น : 15 มกราคม 2562)

Jurairat N. 2018. **ขาดอากาศหายใจ ขาดน้ำ ขาดอาหาร เราจะอยู่ได้นานเท่าไร?** [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก. <https://www.sanook.com/health/11629/>

(วันที่สืบค้น : 19 มกราคม 2562)

Mootie. 2553. **ส่วนประกอบของอากาศ.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก.

<https://www.thaihealth.or.th/Content/21466-ส่วนประกอบของอากาศ>

(วันที่สืบค้น : 23 เมษายน 2562)

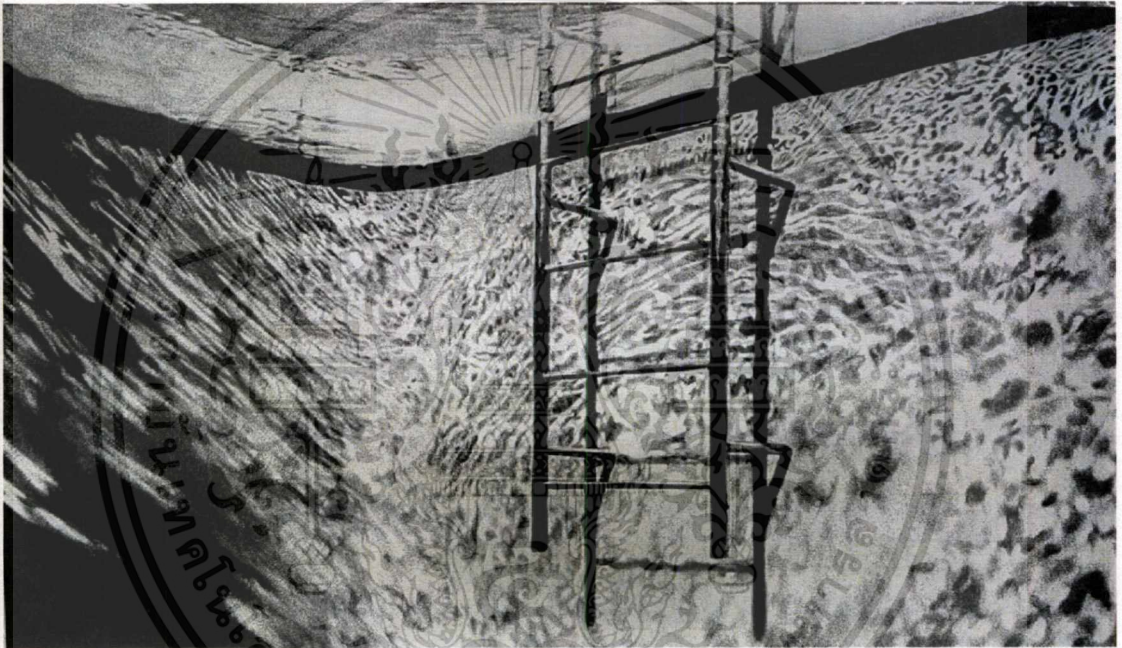
Randall K. Packer. 2017. **How Long Can the Average Person Survive Without Water?.**

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก. <https://www.scientificamerican.com/article/how-long-can-the-average/?redirect=1>

(วันที่สืบค้น : 23 เมษายน 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Turning point

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 58x34 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน midway

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 52x39 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน in the middle of No.1

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 60x34 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

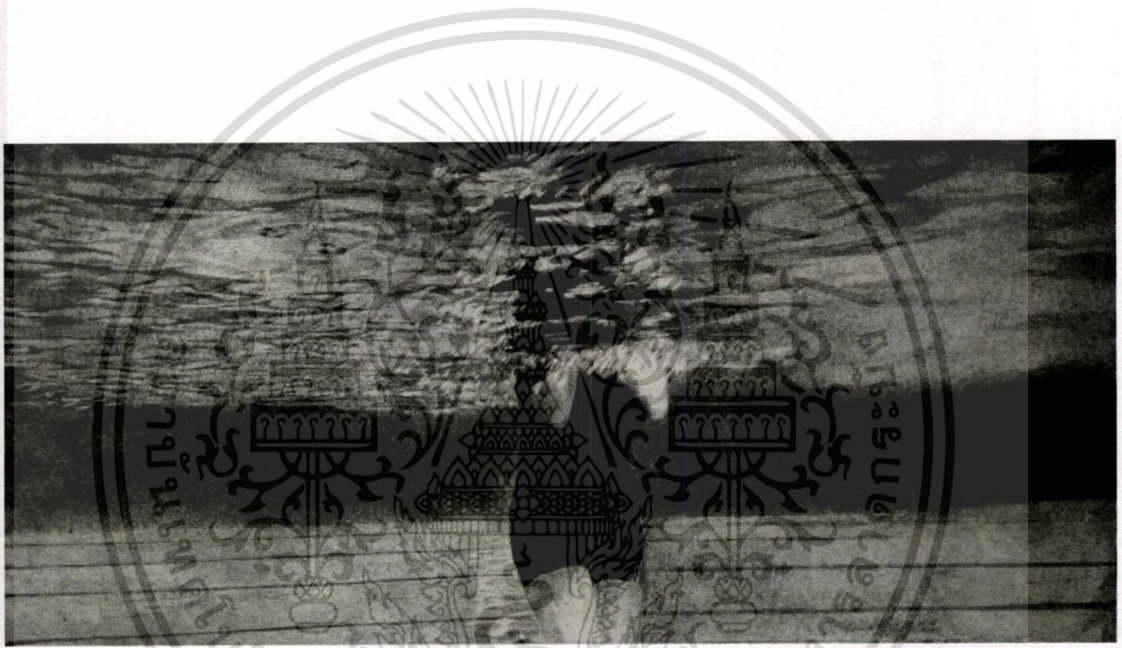

ชื่อผลงาน in the middle of No.2

เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 60x34 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน in the middle of No.3
เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก

ขนาด 60x27 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว รุตินันท์ เอ็งพัศรี
วัน เดือน ปีเกิด	27 ธันวาคม 2538
ที่อยู่	24/13 ม.4 ต.ห้วยกะปิ อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี
ประวัติการศึกษา	2557 โรงเรียนชลกันยานุกูล 2558 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

2561 ร่วมแสดงจากการประกวดการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้